

KAIROS

Ich liebe Deutsch!

New trends in tourism!

Com'è

bella

giovinezza!

Nous parlons français!

ALBUM

IV.a - Hotelijersko - turistički tehničari

IV.b - Hotelijersko - turistički tehničari

IV.i - Hotelijersko - turistički tehničari

KAZALO

UVODNA RIJEČ.....	3
IZABRAN NAJPROFESOR NAŠE ŠKOLE	4
RAČUNALNI TEHNIČAR U STROJARSTVU.....	7
TROGIRSKI AKVAREL SPLITU ZA 1700. ROĐENDAN.....	8
DOJMOVI O KONCERTU.....	9
ELEKTROTEHNIČAR.....	10
TRI'ES'EDMA.....	11
KUHARI NA GASTRO NATJECANJU.....	12
GASTRO 2006 – ŠIBENIK I ZADAR.....	13
SREBRNA MEDALJA NA MEĐUDRŽAVNOM GASTRU 2006.	14
8. SMOTRA TURISTIČKO-UGOSTITELJSKIH ŠKOLA NA VISU.....	15
MLADI LITERATI.....	16
DRŽAVNO NATJECANJE U LIDRANU.....	18
GORANOVO PROLJEĆE U TROGIRU.....	22
SMISAO ŠKOLE.....	23
JEDAN DAN U METROPOLI.....	24
PUTOPIS MATERANATA U ZADAR I ŠIBENIK.....	25
MEĐURAZREDNO NATJECANJE U NOGOMETU..	26
MEĐURAZREDNO NATJECANJE U ODBOJCI.....	27
RUKOMET SREDNJIH ŠKOLA.....	28
TEST.....	29
RAZBIBRIGA.....	30

Dragi čitatelji,

Pred vašim očima je posljednji ovogodišnji Kairos, list sretnog trenutka, list naše škole. Tu je da vas usreći, pa bar na trenutak! Tim učenika i profesora svojim su doprinosima učinili ovaj plik papira informativno-zanimljivim štivom, bogatim, raznovrsnim, humorističnim... Ovjejkovječili smo postignuća onih koji su zaslужili to, dodijelili titulu najprofesora, uključili smo razne struke naše škole, šalili se...s ciljem da Kairos što više primami vaše interese, probudi znatiželju i zaintrigira (ne)mirne mladenačke duhove! Nalazimo se u godini Nikole Tesle pa smo pisali i o tom našem velikanu.

A sada, želim vam ugodno čitanje uz dobre vibracije. Poližite prst i krenite na turneu Kairosom!

P.S.: Moja stolica sljedeće godine čeka na vas. Ja se dižem, odlazim na neku drugu (uredničku) stolicu, a budućem nasljedniku/nasljednici želim onoliko zabave koliko sam ja doživila uređujući Kairos. Dobrodošli svi koji želite, pridružite nam se!

Pozdravlja vas

Vaša urednica

Suzana Grđan

KAIROS

List SSŠ "Blaž Jurjev Trogiranin"

Dr Franje Tuđmana 1 - TROGIR

Tel.021/882-511

Glavna urednica: Suzana Grđan

Voditeljica: Zdravka Marjanica, prof.

Uredništvo: Maja Kakić, Elvira Vučkić, Jelena Munjiza, Hrvoje Vukelić, Daniela Vladić i Antea Barišić

Lektor: Dragica Žižić, prof.

Kompjutorska obrada i grafička priprava za tisk: Ivan Marjanica, dipl. inž.

Naslovna stranica - Martina Španjol

Zadnja stranica - Hrvoje Vukelić

Izdavač: SSŠ "Blaž Jurjev Trogiranin"

Ravnatelj: Ivan Grga, prof.

Naklada: 500 primjeraka

Tisk: Obrt za grafičku pripremu i tisk TECHNO, Seget Donji, Hrvatskih žrtava 45, tel. 021/880 678

Sponzor: ALPRO-ATT d.o.o. 21220 TROGIR

tel. 021/896 242 tel/fax. 021/896 243, 896 244

e-mail: alpro-att@st.htnet.hr

IZABRAN NAJPROFESOR NAŠE ŠKOLE

Pitate se: O čemu je riječ!? Da vam približimo: U našoj školi među učenicima se rodila ideja da naprave anonimnu anketu kako bi istražili tko je njima najomiljeniji profesor/ica, angažirali se i zamisao sproveli u djelo. Sudjelovali su: Jelena Munjiza i Elvira Vučkić za strojarsku smjenu, a Antea Brišić i Suzana Grđan za hotelijersko-turističku smjenu.

Pobjednik ankete je prof. matematike, svima vama poznat pod imenom Miroslav Đikić. Čestitamo!

Naime, dana 26. 04.2006. uhvatismo u jednoj od učionica naše škole upravo prof. Đikića, odnedavno ponosnog vlasnika najprestižnije titule u ovoj školi. I tako smo s najboljim profesorom, kako se pokazalo, u ležernoj atmosferi provele neko vrijeme u ugodnoj „čakuli“.

Što mislite o školstvu općenito?

Školstvo je samo odraz društva; kakvo je društvo takvo je i školstvo.

Kako uspijevate uspostaviti tako dobru komunikaciju s učenicima?

Ja najprije zahvaljujem učenicima na toj tituli i smatram da kod nas u školi ima mnogo kvalitetnih profesora. Ali, eto, to je izbor učenika. Dobru komunikaciju postižem radom i prijateljstvom s njima, šalom... Sat traje 45 minuta i za to vrijeme se možeš i našaliti i naraditi. Za sve imamo vreme-

na: i za rad, i za šalu, i za smijeh, i za priču..., za sve. Dakle, treba sat tako iskoristiti da ih zabavimo cijelih 45 minuta.

Bez sumnje, ovaj posao volite i jeste li ga oduvijek vlijeli?

Teško je to reći nakon trideset godina. Tu sam i ostajem tu.

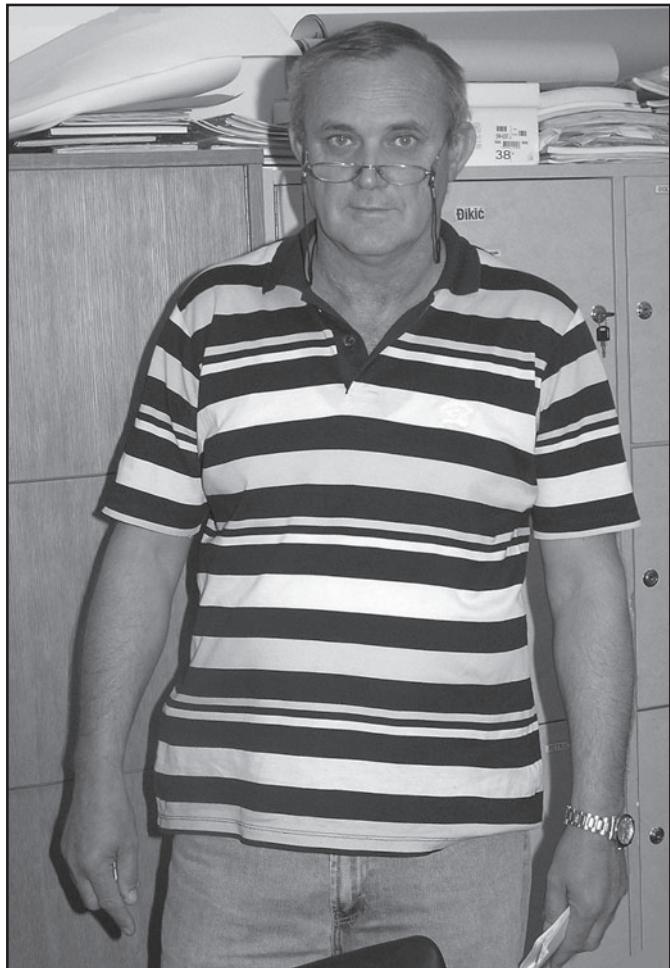
U čemu Vi dajete najviše od sebe, jesu li uvijek u prvom planu nastavni sadržaji?

Najžalosnije je to što se mi najviše bavimo sa lošim učenicima, što, naravno, ide na uštrb dobrima, jer da se više posvetimo dobrom učenicima, bili bi dosta bolji rezultati i to je problem.

Jeste li zadovoljni ocjenama nas učenika generalno?

Nisam, Bože sačuvaj! Ne mogu biti zadovoljan kad ima jedinica.

Kako je moguće da je profesor tako omraženog predmeta kao što je matematika dobio titulu najboljeg profesora? Obrnuta propor-

cionalnost, zar ne?

Vi to tako shvaćate. Matematika u biti nije toliko teška. Da vi više radite, matematika bi bila lakša. Čim ispustiš dvije lekcije, odmah ne možeš ni treću pratiti; treba sve kontinuirano raditi.

Vi ne volite repeticije, jel' tako?

To je bacanje love.

Ali zašto?

Zato što ste vi u stanju to sami naučiti. Ako ideš na repeticije, ne mora značiti da ćeš bolje naučiti i roditelji džabe lov u dali. Protiv repeticija sam

inače, a ono što ne znaš, možeš uvijek mene pitati.

Najveće zadovoljstvo je kad zadatak rješavaš pa ga ne riješiš; onda opet pokušaš, pa pogledaš u rješenje i napokon ispadne točno - to je ono pravo!

Vi ste skroz prozirni - kad jedan napiše zadaću, vi svi prepišete bez razmišljanja. Često netko neku sitnicu pogriješi, a potom svi pogriješite automatski.

Šalabahteri?

Znam ja sve vaše finte, samo sad ne znam ima li što novo s mobitelom. Gle primjer: Ti sjediš i zjapiš, ja se okrenem, a tebi glava dole! Pa što radiš nego prepisuješ!?

Možda mi je došla inspiracija.

Svi: Hohohihi!

Koji Vam je najdraži kolega u školi?

Sa svima sam dobar, a sa onim čelavim sam najbolji. S nikim se ne svađam, pametniji po(do)pušta.

Kakvi ste sa čistaćicama?

Još najbolji, i sa čistaćicama i sa kućnim majstorom.

Što mislite hoće li biti zavisti od strane drugih profesora?

Znaš što, meni to ništa ne znači - ni iz rukava ni u rukav.

Gdje me vidite za 10 godina?

Pa ne znam, mogli bismo se naći u diskopuštu «Monaco».

Super, meni odgovara! Dolazite li nam na maturalnu zabavu?

Pa naravno, ja sam razrednik; a da nisam, onda možda ne bih.

Volim društvo i druženje, ali mi je žao što je na maturalnoj zabavi malo profesora, samo razrednici.

Što kažete o «Mojoj štikli», mislim o Severininoj štikli?

Bezveze.

Slušate li folk?

Ne slušam to, ali vidimo da svi kafići propadaju ako ne puštaju narodnjake.

Priča se u školi o tom vašem diskusu, je li Vi to stvarno držite ili..?

To je u vlasništvu moje supruge, ona ga je naslijedila. Zbog prevelike udaljenosti, voditi posao je bilo teško pa je sada diskopušta iznajmljeno.

Puštate li Vi folk u Vašem diskusu u Bugojnu?

Ne dolazi u obzir, nisam ti ja taj tip; samo sam za zabavnu glazbu (stranu i domaću).

Što ste po horoskopu?

Ne znam, ne vjerujem u to.

Jeste li ikad bili u Teute?

Što ti je to?

Pekara iza Vas.

A nisam.

A ima Vam tu krafna, štrudla, burek...

A znaš li ti od čega se pravi burek?

Znam! Od mesa.

E, tako je, a ostalo su pite: sirnica, zeljanica, krumpirača...

Što je s pitom od kupusa?

Ako je od kupusa, kako se zove!?

Prof. Šimić iz prikrajka: Kupusača.

Svi: Haha.

Volite li čorbu?

Samo gustu.

Kad nam smišljate prigodne nadimke, je li Vi to doma kombinirate?

Dođe mi kad vas vidim, tad mi se javi ideja.

Zašto tako nosite cvike?

Uvijek ih gubim. Kad su mi na nosu, znam gdje su i samo ih namjestim.

Što biste Vi kad bi Vas netko od nas učenika/učenica pozvao na pivu?

Koju pivu?

Veliku.

Onda bi prihvatio poziv.

Iz kojeg puta ste položili vozački?

Iz prvog i ispite i vožnju, sve.

Što mislite o poskupljenju goriva?

Nije poskupilo.

Kako?

Ja uvijek nalijem za 100 kuna.

Za koga navijate?

Za Hajduka - nekoć više, jer sad je sport sve samo ne sport, ali pogledam utakmicu tu i tamo.

Tko je zaslužan za Vaš styling?

Evo ovako, u nas u kući su četiri muška. Tko se prvi ustane najbolje se obuće, a to sam uvijek ja.

Bolujete li od kakve bolesti?

Nije, hvala Bogu! Živjet će
do 108.

Taman dok Suze izade iz škole.

Svi: Hohoho!

Pomažete li ženi oko kyče?

U kući treba da se zna tko je muško, a tko žensko i koji su poslovi muški, a koji ženski. Ja ženi često oko cvijeća po-mažem.

Radite li na *baustelu*?

Uvijek nešto radim oko kuće i pomažem prijateljima kad ustreba.

Jeste li više tradiconalni ili...?

Tradicionalan.

S obzirom da su Vas učenici izabrali za profesora broj jedan, hoće li to utjecati na Vas da se prema njima koji put drugačije postavite?

To je sad prije popravnih.

Trebalo bi anketu napraviti poslije popravnih.

Profesore Đikiću, imate li Vi što reći učenicima?

Pozdravljam sve učenike, pogotovo maturante. Želim im puno uspjeha na fakultetu, u budućem životu... Kad se budu udavali/ženili, nek' me zovu – doći će vrlo rado.

Razgovarale: Suzana Grđan
& Antea Barišić

Jedan od najluckastijih
pothvata prof. Đikića

RADNJA U RAZREDU
(4.b): Matematika je. Profesor je donio kontrolne. Podijelio ih. No, Anamarije nema na nastavi.

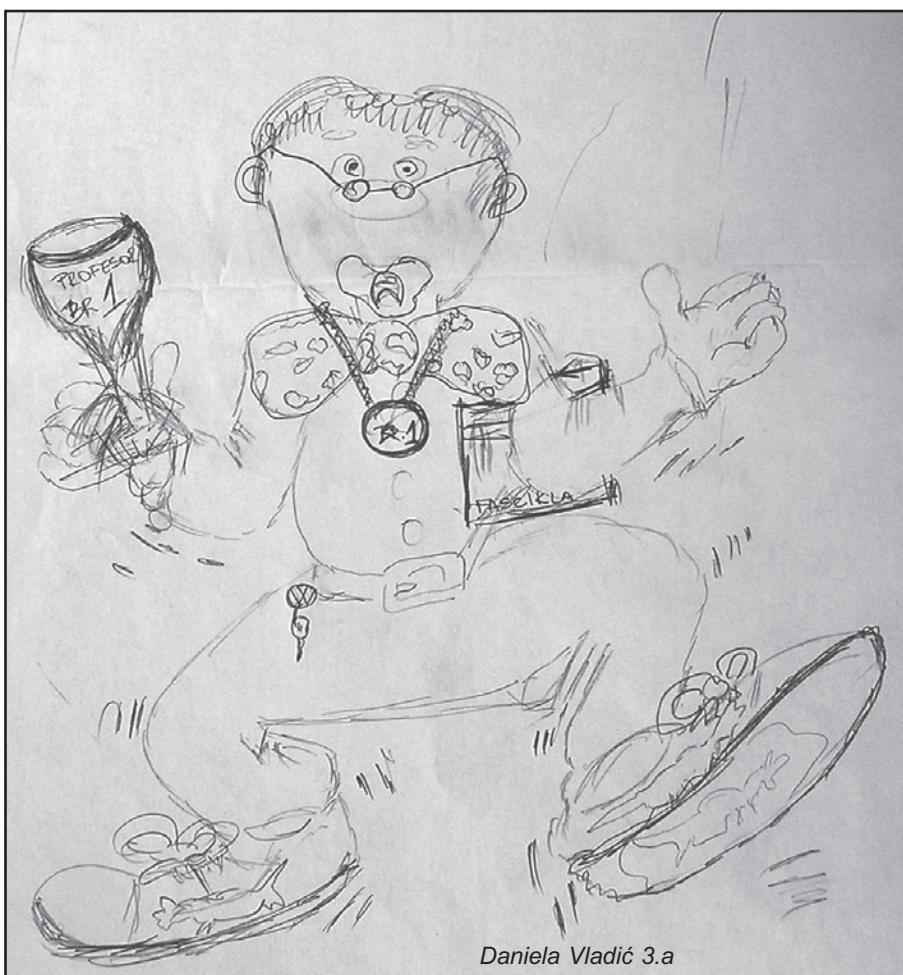
ZATO VRIJEME ISPRED ŠKOLE: Stoji Anamarija i misli se: „Oću li ući na matematiku ili neću? Već kasnim... Hmm, hoće li me pustiti na sat? Ne znam, mogla bih markirati kad je već ovako. Jao!“

RAZRED: Prof. Đikić uzima mobitel sa stola. Mobitel je Peničev, Dinov. Dino začuđeno gleda. Profesor ulazi u imenik i traži Anamarijin broj. Zove!

ISPRED ŠKOLE: Ciin ciin!
Anamarija vadi mobitel iz torbe.
Zove je Penić, stoga se javi
riječima „Šta je?“ Glas
profesora odgovara: „Šta, šta,
šta je? Dobila si keca, eto šta
je!“

Anamarija „bloka“! Poklopi slušalicu! Bježi iz školskog dvorišta glavom bez obzira!

R A Z R E D :
hihihhohohohohahahahahahahah!

RAČUNALNI TEHNIČAR U STROJARSTVU

Računalni tehničar u strojarstvu mora dobro poznavati struku (strojarstvo) da bi mogao primijeniti računalo u svakodnevnom radu; mora naučiti računalom upravljati proizvodnim procesom, kako u području strojarstva tako i u srodnim područjima. Računalni tehničar u strojarstvu daje usluge iz konstruiranja pomoću računala i izrade tehničke dokumentacije, izrađuje programe za numerički upravljanje strojeve uz pripadnu kontrolu proizvoda.

Potrebne osobine: strpljivost, preciznost, ustrajnost, kreativnost, sklonost tehničici, otvorenost za stjecanje novih znanja, dobro razumijevanje i rukovanje mehaničkom strukturom i funkcijama aparata.

Od praktičnih vještina računalni tehničar u strojarstvu mora poznavati:

- osnove ručne i strojne obrade metala,
- programiranje,
- puštanje u pogon i posluživanje strojeva upravljenih računalom,
- konstruiranje pomoću računala,
- izradu tehničke dokumentacije,
- kontrolu kvalitete.

Tako osposobljeni tehničar moći će se brzo uključiti u proizvodni proces i primijeniti modernu tehnologiju i time ubrzati proizvodni proces, tj. skratiti vrijeme izrade i poboljšati kvalitetu.

Jedan od najsuvremenijih software-a koji se upotrebljava

u procesnoj industriji poznat je pod nazivom COSIMIR.

COSIMIR - simulacija rada industrijsog robota

COSIMIR (Cell Oriented Simulation of Industrial Robots) – programabilni logički kontroler donosi automatizirani sustav, i zapravo ne samo jedan, direktno do učeničkog kompjutera u obliku 3D simulacija u realnom vremenu. Učenik može imati uvid u sustav, u svakom kutku prilagoditi senzore, stiskati prekidače, testirati podsustave i zadnje, ali ne najmanje važno, koristiti pravi programabilni logički kontroler (PLC) kako bi kontrolirao logički sustav.

Koristimo COSIMIR:

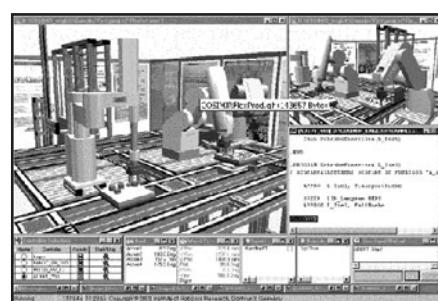
- za planiranje radne ćelije bazirane na robotima
- za provjeru dostupnosti svih položaja
- za razvoj programa za robota i upravljača
- za optimaliziranje rasporeda radnih ćelija

Svi pokreti i ručne radnje mogu biti simulirane kako bi se izbjegao sudar i optimaliziralo vrijeme ciklusa. Direktno skinjanje testiranih programa i položaja u upravljačkoj jedinici robota je podržan u potpunosti. COSIMIR-ovi modelirajući dodaci podržavaju kompoziciju radnih ćelija robota. Uspješno modeliranje je osigurano upotrebom biblioteka koje sadržavaju strojeve, robote, alate, transportne trake itd. Slobodno

3D modeliranje i uvoz iz CAD sustava je također moguće. Isto tako, COSIMIR podržava korisničke biblioteke i projektну dokumentaciju.

Kosimir professional za današnju tehnologiju robota sa posebnim 3D softwareom služi za modeliranje, simulaciju rada i programiranje različitih industrijskih robotskih sustava, što je novo područje učenja. Način simuliranja dopušta testiranje ćelija i dizajna alata budući da svi potezi i operacije u ćeliji koja se modelira mogu biti odmah simulirani, kako bi se prepoznali potencijalni problemi i ostvarili optimalizirali potezi.

Različita unaprijeđivanja monitora i karakteristike programske interakcije čine kod ove simulacije alternativu koja ima više prednosti od tradicionalnih metoda.

Slika prikazuje 3D simulaciju automatizirane proizvodne linije sa svim potrebnim parametrima programiranja.

Marko Bašić IV.f
(Mentor: prof. P. Pilić)

TROGIRSKI AKVAREL SPLITU ZA 1700. ROĐENDAN

Ako vas je ovaj naslov asocirao na čuvenu operetu «Splitski akvarel» Ive Tijardovića, zacijelo ste razmišljali kao jedan profesor naše škole. Naime, upravo preko te asocijacija on je došao do naziva multidisciplinarnog i multimedijalnog projekta «Trogirska akvarel» koji je upriličen kao trogirski dar Splitu u Hrvatskom narodnom kazalištu povodom 1700-te obljetnice postojanja tog susjednog velikog grada, u subotu 28. siječnja ove godine. Te večeri zgradom HNK-a u Splitu «zavladao» je Trogir; održan je koncert trogirskih umjetnika, postavljena je izložba trogirskih slikara i kipara, izložena su vina ponajboljih trogirskih vinara te su predstavljene kreacije trogirskih modnih kreatora – Borisa Burića Gene i bračnog para Anite i Marija Galića.

Ono što se poznavatelju trogirskih prilika čini nemogućim, pošlo je za rukom profesoru ekonomskih predmeta u našoj školi Marinu Rožiću. Prof. Rožić je začetnik ideje o ovom projektu, okupljač svega najboljeg što Trogir može ponuditi i producent svih događanja (vjerojatno je hotelijerima htio i praktično pokazati kako se radi marketing, a ne samo teoretski predavati u nastavi). I ne samo to, profesor Rožić se pokazao u jednom svjetlu u kojem ga samo rijetki poznaju: kazivao je stihove I. Brešana i M. Sladešilovića, izvodio je skečeve na trogirskoj cakavici koji su

publiku dovodili do suza (od smijeha) te je bio moderator središnjeg dijela projekta – cjelovečernjeg koncerta. Pored toga, njegove pjesme su kazivali mladi cakavac J. Guina, doajen hrvatskog glumišta, prvak drame HNK-a u Splitu Josip Genda.

Puno bi nam prostora zauzelo iznošenje dojmova, stoga ovom prigodom samo navodimo izvođače (uz već spomenute), a to su: Narodna glazba Trogir, klapa «Civo», klapa «Tragos», Trogirski klarinet trio, mladi pijanist Vinko Buble (sin našeg voditelja Tonča, prvi pozvan na bis), HPD «Petar Berislavić», imitator Zvonko Hrabar, pjesnikinja Marina Čapalija koja je govorila svoju liriku, voditeljica na Radio Trogiru Jasmina Maravić koja je kazivala poeziju D. Geića, Ivan Poduka-Laco, diplar Zdravko Muselin, KUD «Kvadrilja» i naravno Vinko Coce i legendarna klapa «Trogir». Koncert je kulminirao nastupm svih klapa kojima su se pridružili izvođači i publika zajednički pjevajući općepoznate hitove Vinka Coce. Voditeljski posao šarmantno, ali kao vrhunski profesionalac, obavio je Stjepan Omero.

Treba li napominjati da je kazalište bilo dupkom puno? Tad anima prije tražila se po Splitu i Trogiru «karta više». Naravno da su koncertu nazočili građonačelnici Trogira i Splita, poglavari i vijećnici, županijski dužnosnici itd., ali ovog puta oni

su bili u drugom planu. Druženje na prigodnom domjenku nastavljeno je dugo u noć, a nazočni sretinci kažu da je tek tamo «pala» prava pjesma.

Logičan je zaključak: pored poznate činjenice da mali Trogir obiluje kulturno-povijesnom baštinom zaštićenom od UNESCO-a, on je gnezdo i tkzv. «žive kulture» visoke vrijednosti u veoma razliočitim oblicima. Nameće se i pitanje: kako to «izvesti», kako tu «živu» trogirsku kulturu plasirati, pokazati je svijetu? Hoće li profesor Rožić učiniti novi i neočekivani korak?

Augustin P.

DOJMOVI O KONCERTU

Split je naime grad koji se ugnijezdio u ljušturama Diokecijanove palače u koju se povukao car nakon što se 305. godine odrekao prijestolja. Prije 1700 godina nije mogao ni zamisliti kakvo li će ga iznenadenje dočekati 28. siječnja 2006. godine. Zasigurno nije vjerovao da će mu maleni Trogir darovati najljepši poklon što se zamisliti može – Trogirski akvarek!!

Skupina trogirskih glazbenika i umjetnika odlučila je dio svoje duše darovati Splitu. Ponosna sam što sam imala priliku sudjelovati u jednom takvom projektu koji je započeo mnogo prije samog koncerta. Već od jutarnjih sati pozornica je isijavala određenu dozu treme. Izvođači nestrpljivo iščekuju tonsku probu, a tonski majstor već je nadomak slomu živaca. Možda je sve na prvi pogled izgledalo neuredno i izgubljeno, ali duboko u nama znali smo da je to samo djelo beskompromisne treme i uzbudjenja koje je titralo u nama.

16 sati je. Na red dolazi NGT. Moram priznati da nam je tonska proba veoma dobro krenula – u pravom smjeru! Bas gitara savršeno zvuči iako pojedine tonove mora podignuti oktavu više, bubenjevima je potrebno samo malo više živosti, ali zato klarineti savršeno «štimumaju». Osmjeh na dirigentovom licu podaje nam određenu sigurnost, iako još

uvijek osjećamo teret na leđima...

Tonske probe su završile i društvo ima sat predaha. Predivno je vidjeti mlade glazbenike okupljene za jednim stolom. Tu je pjesma, a za one s malo manje sluha uvijek preostaje priča.

Pred sam koncert, odnosno u 19.45, NGT izlazi na pozornicu s koncert majstorom Marinom Bublom označava početak programa. Ubrzo zatim, uz prizvuke recitiranja Josipa Gende, pozornicu uljepšavaju manekenke predstavljajući kreacije modne kuće Galić i Gena. Prekrasne vjenčanice s morskim motivima te elegantna muška odijela u trogirskom stilu zapanjili su publiku. No, one su mogle samo nagovijestiti ono što očekuje publiku.

Splitsko-trogirskoj publici pružena su dva i pol sata uživanja u glazbenim notama onih mlađih, ali i onih starijih suučesnika na samom kraju. Oduševljenje publike potaklo je skupnu pjesmu sviju učesnika koncerta, a slavlje se s pozornice prebacilo u foajer gdje je bila pozvana samo društvena «krema» Splita i Trogira. Tamo su Trogirani opet dokazali da su majstori umjetnosti, a ugodno raspoloženje održavala je uvijek rasprjevana klapa "Tragos".

"Trogirski akvarel", koncert održan 28. 01. 2006. po ideji i

tekstvima prof. Marina Rožića, jedno je predivno iskustvo, a utisak ostavljen u meni dugo se još izbrisati neće!!!

Maja Kakić, III.b

Kolege profesora Rožića o Trogirskom akvarelu

Vera Rilov, prof.: Ima nekih ljubavi koje se jednostavno s nekim moraju podijeliti. Zbog toga je profesor Marin Rožić u prepuno splitsko kazalište doveo brojne izvođače koji su na radost posjetitelja pjesmom, riječju i plesom dočarali djelić prošlosti, sadašnjosti, ali i budućnosti grada Trogira. Zahvalno gledateljstvo je dugotrajnim pljeskom ispratilo sve one koji su im tako približili obližnji biser-gradić kojega možda više poznaju drugi nego oni sami.

Sonja Novak, prof.: Bio je to originalan rođendanski poklon gradu Splitu. Trogirski umjetnici pokazali su dio bogate kulturno-umjetničke baštine svoga grada. Organizator profesor Marin Rožić okupio je brojne izvođače, te je uspio oduševiti publiku izuzetno dobrim programom.

Ljerka Radić, prof.: Trogirski akvarel profesora Marina Rožića je odlična ideja objedinjenja trogirskih talenata kao poklon Splitu za 1700-ti rođendan. Ipak mi se činilo premalo onih kojima je poklon bio namijenjen.

Bila je to izuzetno ugodna večer nabijena emocijama; večer koja nas je učinila ponosnima na trogirsку kulturnu baštinu i ljudi koji je njeguju.

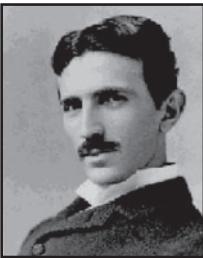
Mirjana Petrić, prof.: Lijepo je bilo čuti da trogirska cakavia još živi. Još je ljepše bilo vidjeti otkrivene talente trogirske mladosti, što je veliki zalog za budućnost našeg «malog mista». Profesor Rožić je pokazao urođeni talent za scenu, veliki entuzijazam i organizacijske sposobnosti.

ELEKTROTEHNIČAR

Priča prva

Obrazovni program elektrotehničara omogućava stjecanje širokog temeljnog obrazovanja iz područja elektrotehnike. Program je prvenstveno usmjeren na pripremanje za daljnje školovanje, prije svega u području tehničkih znanosti, a sastoji se od općeg i stručnog dijela. Stručni sadržaji uključuju teorijske osnove s laboratorijskim vježbama i praktični dio. Cjelokupna nastava i laboratorijske vježbe iz stručnih predmeta održavaju se u specijaliziranim učionicama.

ručju izmjenične struje, električnih strojeva, a vizionarskim se ocjenjuju njegova istraživanja na polju prijenosa energije, elektromagnetskih zračenja i vodiča iz kojih su danas nastali moderni sustavi radiokomunikacija, televizije, robotike i daljinskog upravljanja.

Njemu u čast, 1956. godine, jedinica *magnetske indukcije* je prozvana njegovim imenom (oznaka T). Teslina pisana ostavština, 70-100 tisuća stranica dokumenata, pohranjena je u njegovom muzeju u Beogradu, Morganovoj banci u New Yorku, te u središtu FBI-a.

Mnogi od tih dokumenata su strogo čuvana tajna i nisu dostupni ni znanstvenicima.

Zanimljivo je, a može se kazati i žalosno, da su otkriće Nikole Tesle često pripisivana drugima. Postoji mnoštvo patenata pod tuđim imenom kojima je ishodište u Teslinoj ideji.

Talijanski znanstvenik G. Marconi sebi je pripisao otkriće radiotelegrafske veze, a smatra se da je otkriće X-zraka nepravedno pripisano W.C. Röntgenu. Marconi i Röntgen dobitnici su Nobelove nagrade, koju Tesla nikada nije dobio.

Teslin indukcijski elektromotor - 90% svih elektromotora u svijetu za rad koristi okretno magnetsko polje prvi put korišteno kod ovog motora.

Teslin trofazni generator - danas taj tip nalazimo u svim elektranama u svijetu (inače, elektrane su postrojenja u kojima se proizvodi električna energija - to je ono što trese u utičnicama).

Priča druga

Ove se godine navršava 150-a godišnjica rođenja jednog od najvećih inovatora i izumitelja na području elektrotehnike, Nikole Tesle, pa je 2006. godina proglašena njegovom godinom.

Nikola Tesla rođen je 10. srpnja 1856. u selu Smiljanu nedaleko od Gospića, a umro je u New Yorku 7. siječnja 1943. Gimnaziju je pohađao u Gospiću i Karlovcu, a elektrotehniku studirao u Grazu i Pragu. Nakon studija četiri je godine radio kao inženjer u Budimpešti i Parizu, kada otkriva princip okretnog magnetskog polja. Ovim svojim genijalnim otkrićem Tesla je omogućio izradu prvih elektromotora izmjenične struje, a time i njezinu primjenu u najširem opsegu. Godine 1884. odlazi u SAD gdje osniva vlastiti laboratorij u kojem dolazi do svojih najvažnijih otkrića.

George Westinghouse je projektom rađenim na osnovi Teslinih pronalazaka pobijedio na natječaju za izgradnju najsuvremenije i najveće hidrocentralne toga vremena - hidrocentralne na slapovima Nijagare. Uz nju danas стоји спomenik našem geniju - Nikoli Tesli.

Područje djelovanja Tesle je ogromno. Ostvario je oko 1000 pronalazaka i patenata, na pod-

Teslino rotirajuće jaje-naprava za demonstriranje djelovanja okretnog magnetskog polja.

I na kraju, pitate se, što povezuje priču prvu i priču drugu?

Pa naravno, mi - genijalci. Tko zna, možda se baš među nama skriva neki budući Tesla...; nikad se ne zna?

**Josip Džolić III.e
Juraj Škoro III.e
(Mentor: prof. F. Tironi)**

TRI'ES'EDMA

Nedavno sam, kao što i priliči jednom turističkom tehničaru, oputovala u stranu državu. Dobro, i prije sam ja putovala. No, ovaj put sam išla dalje od Livna. Uglavnom, dočekala me prava europska država. Suvremenost i komercijala na sve strane. Posebni dijelovi trotoara izdvojeni za biciklističke staze. Gdje su samo našli prostora i cementa?! Afrikanci, Iračani, Indijci i ljudi iz Gvatemala skupa prelaze zebri i ne gledaju se preko oka, niti se šašavo hihotu kao: «Vau, vidi, čovjek iz Gvatemala!». Kulturno uzvišeni ljudi. Ali, doći će dan kad ćemo i mi biti počašćeni članstvom u toj EU, pa ćemo u ponoć tog istog dana odjednom postati civilizirani.

No, očigledno mi nije cilj o tome razglabati. I, dok sam čekala brzi vlak (ne, nije Japan u pitanju) i gledala na sat koji otkucava minute do njegova dolaska, bila sam fascinirana. Prvenstveno zbog sata. Oni imaju satove koji odbrojavaju skoro i nanosekunde do dolaska vlaka, ej! I pomislih kako bi bilo kul da i za nju kuca sat. Uhvati me direktno nostalgijski. Ne, ne za domom, majčinom kuhinjom ili Wink tenisicama koje su ostale (majka je smatrala da su prebalkanski nastrojene), već za njom, trideset-sedmom (tri'es'edmom). Inače, za one koji nas čitaju na ostalim kontinentima pa možda ne znaju za nju, autobus koji prevozi putnike na relaciji Trogir – Kaštela – Split.

I počnem lagano vrtiti film. Priče o starim danima, Peri Bosancu koji je njome harao 80-ih, Pulji, Sefu, Tresku, sramotama i avanturama. Sjetim se prvog dana kad sam je uočila u daljinu dok se probijala kroz masnosparsne čestice zraka. Totalni slou mousn, lelujanje pri dolasku. Osjetila sam strujanje zraka koje je prouzročila svojom brzinom na warp pogon, nekako sam se othrvala hipnozi potaknutoj flourescentnim bojama i zakoračila sam na stubu koje naravno nije bilo. To je bilo moje

vatreno krštenje. Unutra sam osjetila drugačiji zrak, neku čudnu auru. Srmežljivo sam zauzela unikatno tapeciranu sjedalicu iza vozačevih leđa i odmah uočila hijerarhiju o kojoj sam slušala.

Naime, u udarnim urama zadnji je dio rezerviran za one «lole» koji dovikuju neke pojmove prožete enormnim IQ-om (koja Sharon Stone?!), a svi ostali su zalutali u neznanju ili im je neko od «lola» bliži rod (brat, recimo) pa te uvede u ekipu, ti prokrijumčariš prijatelje, oni progledaju kroz prste, i dok si reko petit beure (petit keks), ponosno sjediš na zadnjem sjedištu promatrajući onaj drugi svijet vani. Inače, vozila na motorni pogon koja bivaju počašćena žutom tablom sa brojem 37, variraju od onih sa 17 sjedala i rupama u središnjoj harmonici, do onih u kojima je zimi temperatura veća od one vani za cca. 1.56 stupnja Celziusova.

Pošto je većina uvezena iz Njemačke (nešto se načulo i o Turskoj), ali osoblje Prometa nema komentara jer je to njima sve Irak. Na vidljivim mjestima su postavljeni natpisi kao: «60 DM sind viel Geld» (to mora da su novi autobusi čim su marke u pitanju), razni achtungovi i ausgangovi. U novije vrijeme viđamo i «Znate li gdje je vaš novčanik?» natpis i reklamu za pizzeriu Tea. Ali natpisi domaćih ljudi precizno postavljeni svugdje su najpoduzetniji: «Prodajem janje. Dobro je skroz. Javiti se na br. 4.»; ili, «Rudine nisu Texas. «Bitno je spomenuti i službeno osoblje –

konduktore. Čak su se bile pojavile i 2 ženske osobe koje su obnašale tu dužnost. Jedna još radi. No, to se vjerojatno zabilježilo i u jednoj emisiji Žive istine, ovaj, Globalnog sijela.

Najveći neprijatelji i dostojni suparnici su Prijatelji, Glavna ili Leteći. Ako si ovладao znanjem izbjegavanja njih, možeš u Ameriku. Ali ono što daje dušu 37-mi, to su kojekakvi čudaci, tj. Pulji, živi dokaz da cipele nisu samo ženski fetis, i Kunka (Chef) voli voditi razgovore sa svojim odrazom u superultra očišćenom staklu i odijeva se uglavnom suprotno vremenskim prilikama. Morate priznati da se nasmijete kad netko prilikom ustajanja udari u šipku iznad glave koja je od titana, a ima ih i od kriptonita, ili kad se stopi s besprjekornim podom nakon nerijetkog naglog kočenja.

Uglavnom, o svakoj maloj pojedinosti, pa i o staroj žvaki priljepljenoj za pod, mogla bi se ispričati priča. A sad zamislite ulicu ispunjenu parom koja izlazi iz obližnjeg kanalizacijskog sahta. Kao u filmovima o sukobima bandi iz 40-ih, u old timerima dok pucaju iz kalašnjikova, uzija (ne mora samo Steven Seagal imati uziju, i to dva odjednom) i ostalih pištolja kalibra karakterističnog za to doba. Sad zamislite 37-u kako reže zrak dok se pojavljuje iz daljine. Ma kakav autobus! To je ona. Jednostavno svevremenska. Jednostavno tri'es'edma. Mi je prepuštamo idućim generacijama.

Andjela Ivanović IV.b

KUHARI NA GASTRO NATJECANJU

Pripreme za Regionalno natjecanje u Vodicama trajale su tri tjedna. Pripremali smo pileći galantin u bijelom želiranom umaku na proljetni način. To je hladni izložak koji se postavlja na ogledalo i treba lijepo izgledati. Rad zatjeva mirnu ruku, dobro oko i preciznost. U ponedjeljak, 20. ožujka ove godine, krenuli smo sa mentorima, ravnateljem i ostalim učenicima na put. Sutradan u 8 sati, nakon doručka, počelo je natjecanje u kuhinji hotela «Imperijal», u kojem smo bili smješteni. Oko 12 sati smo završili jelo-izložak, a bodovanje je bilo u 14 sati. U neizvjesnosti smo čekali rezultate i sa velikom dozom muke gledali uratke konkurenčije. Do zadnje minute bodovanja nismo znali rezultate, dok nam nije rečeno da smo prvi. Istog dana, tj. večeri, bila je organizirana podjla diploma uz večeru i glazbu uživo.

Oko 18.30 smo se spremili i krenuli nazad prema Trogiru

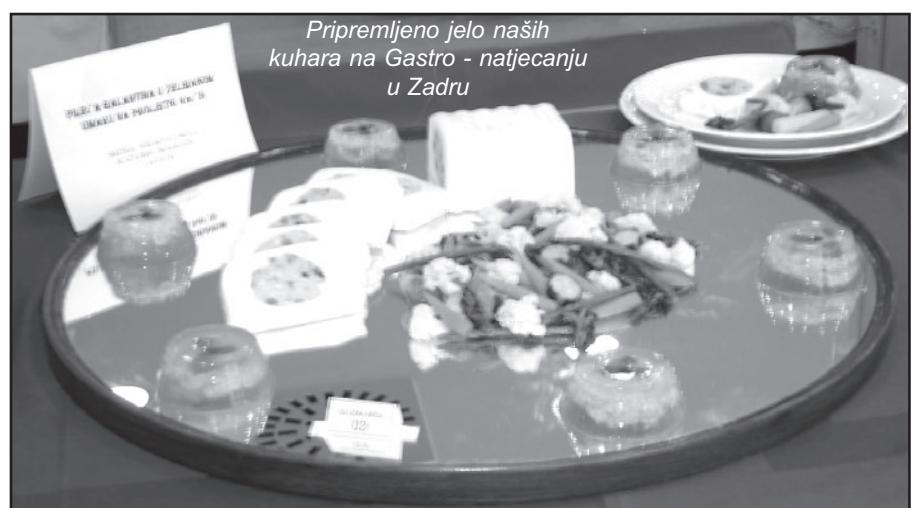
nestrpljivo iščekujući sljedeće natjecanje na razini države koje se trebalo održati u Zadru. Uz goste iz Mađarske, Austrije, Bosne i Hercegovine, natjecanje je trajalo od 05. do 09. travnja. Mi smo se natjecali u istoj disciplini i sa istim jelom. Naša disciplina je imala termin za rad od 24 do 06 sati ujutro, a imali smo i pripremne radove u zadarskoj srednjoj školi od 14 do 18 sati. Zaista smo se namučili radeći, ali se isplatilo. Od 22

grupe koje su sudjelovale, mi smo zauzeli 7. mjesto u disciplini hladnog izloška (slani i slatki), dok je 6. mjesto značilo broncu, ali... više sreće dugi put!

Iako nismo u kuhinji postigli željeni uspjeh i osvojili medalju, najveći problemi na natjecanju su nam bili prostor (u kuhinju prosječne veličine za hotel «utrpale» su se 22 grupe), neispavanost zbog rada u trećoj smjeni (od 24 do 06 sati ujutro) te udaljnost hotela u kojem smo bili smješteni i hotela u kojem smo radili, tako da smo putovali autobusom amo-tamo. Sve u svemu, bili su to lijepi trenuci u Vodicama i Zadru sa puno druženja i upoznavanja novih prijatelja.

Učenici turističko-ugostiteljske struke koji su sudjelovali na Gastro najecanju u raznim disciplinama su: Sandra Belas, Sandra Škrobica, Ivana Sučić, Antonija Topić, Smiljan Augustinović, Snježana Ban i Jasmin Račić.

**Smiljan Augustinović
& Snježana Ban III.d
(Mentor: Z. Ćudina)**

GASTRO 2006 – ŠIBENIK I ZADAR

Na Županijskom GASTRO 2006 u Šibeniku ove godine natjecale su se učenice hotelijersko – turističkog smjera, i to: Antonija Topić i Ivana Sučić u disciplini 9 – predstavljanje turističke destinacije, a Sandra Škrobica i Sandra Belas u disciplini 8 – poslovanje putničke agencije. Plasirale su se u samom vrhu, a na Državno natjecanje isle su Ivana Sučić i Sandra Belas jer su osvojile prvo mjesto (svaka u svojoj disciplini).

Jedna od natjecateljica, Ivana Sučić, otkrila nam je svoje dojmove sa navedenih natjecanja:

"Prvi put kada mi je razrednica spomenula GASTRO, nisam mogla zamisliti da će to biti tako naporno, ali ujedno i jedno novo i prekrasno iskustvo. Sve do početka Županijskog natjecanja u Šibeniku Antonija Topić i ja smo se pripremale i skupljale sve materijale o Zadru. Veliki trud u naše pripremanje uložila je i mentorica, ujedno i naša razrednica Azra Parčina – Rešić koja je dala sve od sebe da nas što

bolje pripremi. Tako smo 20. ožujka krenuli za Šibenik. Već na samom ulazu u hotel osjećala sam nervozu, ali ubrzo je ona nestala. Na sam dan natjecanja bila je tolika strka da sam potpuno zaboravila na tremu. U grupi sam bila sa Teom (Šibenik) i Dinom (Zadar). Prezentacija je bila jako dobra, a Antonija Topić je bila vođa cijele grupe i oduševila je sve profesore.

Budući da smo osvojile prva

mjesta, Sandra Belas i ja smo isle na Državno natjecanje koje se održalo u Zadru od 06. do 09. travnja. U Zadru smo provele više vremena i imale smo priliku upoznati grad koji me ostavio bez daha. Prezentacija je dobro prošla i bila sam zadovoljna nastupom moje grupe, a to su: Smiljana (Korenica), Sanda (Poreč) i Kristina (Daruvar). Profesorice Azra i Slavica iz Korenice su se potrudile da nam pokažu sve ljepote Zadra i tako nam olakšaju prezentaciju. Posljednju večer je održan prijam i dodjela nagrada u caffe baru Arsenal gdje su se svi sudionici zabavljali dugo u noć.

Sudjelovanje na ovakovom tipu natjecanja omogućilo mi je da upoznam nove ljudе i sklopim neka nova prijateljstva, a GASTRO 2006 ostat će mi zauvijek u sjećanju jer sam doživjela nešto što će mi zasigurno pomoći u dalnjem školovanju i životu."

Razgovarala: S. Grđan IV.b

SREBRNA MEDALJA NA MEĐUDRŽAVNOM GASTRU 2006

Od 06. do 09. travnja ove godine održano je u Zadru Međudržavno GASTRO – natjecanje. Sandra Belas, učenica IV. razreda hotelijersko – turističke struke popela se na pobjednički tron. Osvojila je srebrnu medalju. Evo što nam o tome ona kaže.

Kao prvo, čestitamo na ostvarenom uspjehu. Jesi li to i očekivala ili si se samo pritajeno nadala?

Nisam ništa očekivala, nadala sam se samo da neću biti zadnja. „Zlatna sredina bi bila super“, mislila sam.

Kakvi su ti dojmovi sa natjecanja i jesli sretna zbog toga?

Dojmovi su super, upoznala sam dvije cure iz škole koje prije nisam poznavala (Ivanu Sučić i Snježanu Ban) i vidjela sam profesore u ležernijem izdanju.

Kako su se odvijale pripreme na natjecanje?

Sandra: Imali smo malo vremena za učenje zbog toga što je ove godine natjecanje doživjelo preinake, ali sve je super. Zbog toga su me neke natjecateljice malo pokušavale zastrašiti, ali ne uzimam im to za zlo, sad se dopisujemo i razmjenjujemo slike preko e-maila.

Iz kojih predmeta je bilo natjecanje i koliko dugo si se trebala pripremati?

Imala sam dva mjeseca da pripremim gradivo trećeg i četvrtog razreda iz OPP-a i engleskog te naučiti o Zadru na njemačkom jeziku. Bilo je puno gradiva, a malo vremena za sve to, ali... sve se može kad se

S. Belas sa mentoricom N. Grga

hoće!

Kakva je bila organizacija u Zadru?

Uglavnom, sve je bilo dobro, imali smo cool sobe, hotel... Jedino je teža okolnost bila što smo morali putovati iz jednog hotela u drugi.

Tko su bili sudionici natjecanja i koje su države zastupljene?

Sudionici su bili iz cijele Hrvatske, te strani natjecatelji iz BiH, Austrije i Madžarske.

Dakle, tko je uz tebe najviše zaslужan za ovu pobjedu?

Mom uspjehu su ponajviše pridonijele moje mentorice Nada Grga i Sanja Bašić. One su me za sve pripremile, a bile su mi i moralna podrška. Profesori su bili super, oslobodili su me ispitivanja za vrijeme natjecanja i sad uzimaju u obzir da sam u zaostatku. Na račun srebrne medalje sam dobila s-nudu za posao, tako da mi je Gastro

puno pomogao. Zahvalna sam mojim mentoricama i svim profesorima na razumijevanju.

Što si dobila za nagradu?

Dobila sam srebrnu medalju, diplomu i bodove za upis na turističke fakultete.

Kakva je bila zabava?

Zadar je super grad za noćni život! Nakon dodjele nagrada, svi smo plesali i veselili se.

Uskoro odlaziš iz srednje škole i kako ti se sviđa turističko – hotelijerski smjer koji pohađaš?

Ova škola mi je pružila mnogo mogućnosti za posao i svakome bih preporučila da dobro odradi ljetnu praksu, jer zahvaljujući tome ja imam ponudu za posao čim završim školu, i to za rad na recepciji u jednoj agenciji, kao i za organiziranje turističkih aranžmana.

Namjeravaš li nastaviti školovanje?

Želim upisati fakultet; nisam još sigurna koji. Moj san je gluma ili engleski i povijest umjetnosti. Znači, ništa u turizmu.

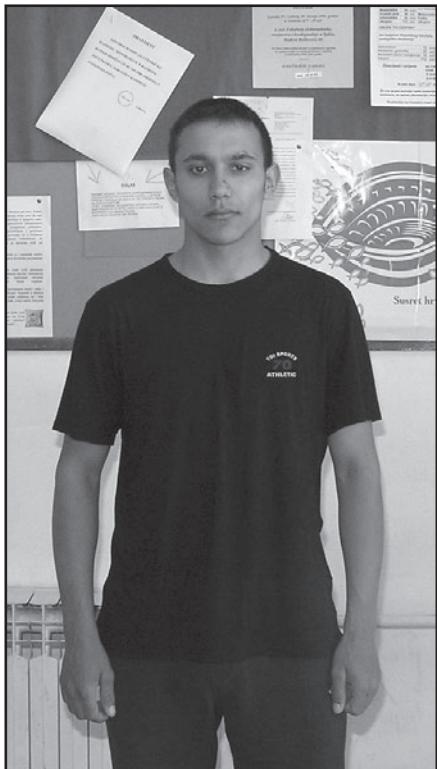
Koja je tajna tvog uspjeha?

Važno je znanje, snalažljivost nije na odmet, ali sreće također nikad dosta! To je recept uspjeha.

Razgovarale: Suzana Grđan
& Antea Barišić

8. SMOTRA TURISTIČKO-UGOSTITELJSKIH ŠKOLA NA VISU

Dana 05. 05. 2006. g., u devet sati ujutro krenuli smo trajektom iz Splita za otok Vis. Vozili smo s otprilike dva i po sata i kada smo došli, smjestili smo se u hotel ISA koji ima tri zvjezdice. U sobi sam bio sa učenikom iz Splita, a kuvari su imali svoju sobu. Na Smotri je nastupalo jedanaest škola. Nakon pripremnih radova svi

smo počeli raditi u isto vrijeme, tj. u 16 sati, tako da smo svi morali biti spremni do tada. Pripremanje koktela je bilo održano u drugom hotelu koji se zove TAMARIS, a bio je poprilično udaljen od našega. Radili smo kratke barske mješavine na bazi tri-četiri pića, uglavnom alkoholna. Svatko je imao drugačiji koktel i radio ga je na svoj način. Moram naglasiti da sam bio među boljima, jer sam bio prvi gotov sa koktelom bez ikakvih grešaka i stoga su moji dojmovi sa Visa poprilično dobri.

Sutradan smo bili slobodni i malo smo razgledavali otok, a u nedjelju ujutro smo krenuli nazad. Stekao sam dosta prijatelja iz različitih škola, a sve to mogu zahvaliti mojoj profesorici Ani Šimić koja me sve to naučila i naravno našem najboljem ravnatelju Ivanu Grgi koji nam je omogućio sva ta natjecanja. Bez njih sigurno ne bih doživio takva životna iskustva.

I što još da kažem?! Što se

tiče moje struke, veoma sam zadovoljan i mislim da će kao konobar dosta postići u životu. Mi konobari smo stalno u kontaktu s ljudima i tako imamo priliku uvijek nešto novo naučiti.

Jasmin Račić III.c
(Mentor: Ana Šimić)

OBLAK

Gledam ga.
On me vidi,
ali ne zaustavi pogled na meni.

U svojoj samoći traži nekog
tko je njime očaran,
tko je ostao zadivljen.

Zaustavi svoj pogled na men
i kao da govori:
«Nitko, nitko osim tebe.
Tebe sam očarao,
Tebe sam zadivio...!»

Čelo mu se mrači, obrazi rastu,
iz oka mu kanu suza.
Crne misli zarobiše ga.

Gledam ga onako velikog,
Njegove suze me umivaju.
Munje paraju nebo.

«Oblače, što to radiš?
Bojim se!»
Munje programješe prema
obzoru;
Ukaza se duga.

Andjela Civadelić III. b

Hrvatska u Europi bez granica

Jučer mi je prijateljica Ines došla u posjet. Igrale smo se još u osnovnoj školi. Malo glazbe, djevojačkih tajni, a onda sam joj predložila igru. Dala sam joj plastični štapić, rekla joj da je čaroban, da mahne, zamisli Hrvatsku u kakvoj bi voljela živjeti i ta će joj se želja ispuniti. Ona je to sa oduševljenjem napravila i rekla da želi živjeti u miru, želi Hrvatsku bez siromašnih, gladnih, bez ubojstava i pljački.

Isti test sam učinila na mom djedu. Rekao mi je da ga ne zezam, da nema bolje budućnosti za ovu državu, čak ni u Europi.

- Zašto to govorиш, dida, pa zar ne gledaš televiziju, svi govore da nas bolja budućnost čeka kada uđemo u Europsku uniju.

- Ma koja Europa? Bit će boje? I stvarno 'oče, svima onima kojim ni sada nije loše. Bit će im boje. Ovo je vrime bogatina i njima će biti još boje. Ko će dati nami veće mirovine? Ko će dati tisućan radnika u privatnika veće plaće? A i zdravstvo je sve gore, stalno se nešto plaća i dugo se čeka. Sve danas krešije. Krešije voda, letrika, telefon, evo sada kod nas i neke komunalije. A porezi?! Što li nas još čeka? Tako će nam biti i u Europi – sve skupje, samo će plaće ostati nami siromajin.

- Nemoj tako, kažem ja njemu, brže će se rješavati sudski sporovi, policija će biti učinkovitija, riješit će se problem nezaposlenosti. Već se grade nove ceste, bit će nam bolje gospodarstvo, moći ćemo slo-

Daniela Vladić III.a

bodno prelaziti granice, bit ćemo dio Europe bez granica.

- Bez granica? A ko će onda zaustaviti švercere i dilere? Sa ovakom policijon bit ćemo država droge, dolazit će lupeži i pljačkat naše banke i kresti. Susidi će biti furešti judi i morat ćemo neprestano paziti na kuću. Donit će vrag i teroriste. Osiromašit će nas ti veliki moćnici tražeći neka «sva prava». Mala smo zemlja, a sa politikom kakvu vodimo – «sve za Europu» Vlada će popustiti svemu što Europa traži, a mali čovik će se naći u drugon planu. Tako je vrime došlo. Bojudu se proglašit ribolovnu zonu i gospodarski pojas. Obećavaju strancin neke čudne odštete. Od čega ćetu uteći? Od nas, od sirotinja. Oni koji su za vrime rata pobigli od bojišnice i «snašli se» - sada su bogatuni, a oni koji su se borili za Hrvatsku, sada jin se oduzimaju prava, a neke šalju i u pržun. Kakva Europa bez granica? Ništa što nema granic nije dobar. Moradu se znati granic, kaže moj dida, slomi štapić i baci ga, a sa njim baci sjenu na sve moje nade i iluzije.

Razmišljajući o djedovim riječima sve više sam se gušila u pesimizmu. Sve što ja želim od ove države je da umjesto što podižu upisninu za fakultet – da je smanje ili ukinu kako bih se ja i što više mladih koji se žele obrazovati mogli upisati. Želim, kada se budem borila za radno mjesto, imati iste šanse kao i oni koji imaju vezu. Htjela bih da moje vrijednosti i vrline budu naglađene. Želim slobodno šetati gradom bez staha i jednog dana želim pustiti svolju djecu da se igaju na ulici.

Moram pri tome uzeti u obzir i iskustvo moga djeda. U njegovom dugom vijeku vlast je uvijek varala narod i on ne vjeruje ni ovima danas. Imamo svoju državu nakon dugih stoljeća, ali vlast je vlast. Iskustvo starijih nas upozorava da ne srlijamo, čak ni u Europsku uniju. O svemu treba razmisljati i sve mogućnosti pomno analizirati. Zato je, valjda, Vlada imenovala stručne timove koji sve proučavaju i temeljito se pripremaju za sve faze pregovora. Hoće li oni znati zaštititi naše interese?

Sanjam suvremenu Hrvatsku koja će ostati svoja i koja će biti ugodno mjesto za moju obitelj. Teba nam suradnja sa svima i razvijeni turizam. Voljela bih da moja generacija ne ide vani tažiti posao.

Mogu li se ti moji snovi ostvariti u nerazvijenoj i izoliranoj Hrvatskoj moga djeda koji nikome ne vjeruje, ili u Europi bez granica iz koje nitko ne traži izlaznicu – nije teško zaklučiti.

Ana Žaja III.a
(Mentor: prof. M. Vuković)

Jesmo li otuđeno i osamljeno biće u ovom vremenu i prostoru?

«Tišina je element u kojem se oblikuju velike stvari», dokučio je ogromni um Thomasa Carylja. Pa eto, sada je tišina oko mene i u meni. Ležim na mekanom djevičansko-bijelom oblaku potruške, s glavom prislonjenom na obje ruke. Osjećam se slobodno usred nebeskog prostranstva. Njišem se na lahoru. Moj pogled nehotice teče prema zemnim stvarima. Trebam pogledati, uočiti ovo vrijeme i prostor, sebe u svakodnevici iz miljama udaljene perspektive. Tako se najbistrije razlučuje, kažu.

Ispod mene je ta, pogađate, famozna Zemlja, stanište ljudi, životinja, biljaka, stvari... Sve je privremeno, samo u prolazu. Ja to vidim kao bogat, raskošan pladanj s nekolicinom uljeza i pokojim gorkim, starim, neukusnim plodom masline. I ja sam jedan plod, ali ne masline, već

artičoke. Tu sam da se dajem društvu, da se ono daje meni te da bratski dijelimo sav raskoš ponuđen nam na korištenje. I gorčinu da zajedno krotimo, ubijamo. Razmjenjivanjem vremena, prostora i svega što posjeduјemo učinit ćemo svijet boljim, kvalitetnijim za svoj opstanak. Ali, gle Alice tamo u kutku. Čini se malaksala, ne priča, pasivno sjedi, odbija okolinu, povlači se u samu sebe. Otuđena je, osamljena, zaključujem. A htjela bih sad, glasno povikati: «Postoji izlaz, Alice! Samo zakorači!» Ona me ne čuje, izolirana je, dezorientirana u danima koji prolaze pored nje. I samo joj se suza ljeska na bliјedom obrazu. Artičoka pritom zna da je životni pladanj samoposluga, odgovor je samo u prilagođavanju situaciji i pronalaženju načina da si priuštimo ono što trebamo, pa i društvo naših interesa. U širokogrudnoj raznolikosti Zemlje, sve nam je nadohvat ruke. Zato, Alice, znaj da je tanka linija između

otuđenosti i neotuđenosti. Ništa nije bolno po sebi i u sebi. Bol je rezultat pogrešne misli. Bol je greška u mišljenju... Bol nastaje iz prosudbe koju ste donijeli o stvarima. Uklonite prosudbu, i bol nestaje.

Spuštam se s mog oblaka, i eto me u školskoj klupi. «Ciiin», zvonilo je.

Suzana Grđan IV.b
(Mentor: prof. S. Vuletić)

Hrvoje Vukelić IV.i

Može li civilizacijski napredak uništiti svijet?

Pa zar to već ne čini?! Svi smo toga svjesni. No sve jedno srljamo u propast. Ljudi su se promijenili, prevladava hedonizam, osobna korist. Da, civilizacijski napredujemo, itekako napredujemo, no ljudski život gubi na važnosti i sada smo samo nevažne brojke. Sve se više vodimo onom «Najjači opstaje». Ma, gdje nam je ljudskost zaostala u razvoju?

Sav taj napredak se brzo odvija, brzinom svjetlosti; e da svjetlost, svemir i to nam je već dosadilo. Proučava se Mars kao eventualno novo mjesto za nastavak ljudskog roda. To je

dokaz kako se polako zna epilog o našem planetu. Bombardiraju nas natpisi kako će Sunce za stotinu godina eksplodirati, pa će sve nestati. Ma kakvo Sunce, raznijet ćemo sami sebe i prije toga!

Novih dvadeset žrtava u napadu bombaša samoubojice samo su neke od vijesti koje se šire iz medija. Facama s «Divljeg zapada» se smanjuju rezerve naftе pa su krenili u pohod. Tko zna, za koju godinu će im nestati nečeg drugog, pa smo možda mi na redu. A, ova aktualna ptičja gripa, to je samo plog zaigranosti nekoliko «stručnih» znanstvenika. Prvo su je poslali na Daleki istok računajući da njih «ima ionako previše», pa koji «milijunčić» stradalih se neće ni primijetiti.

Tako je upravo nastao i AIDS. Provedena istraživanja na majmunima, gdje nego u Africi, ma ondje bi glad ionako sve dovela do smrti, pa su im samo «ubrzali» epilog. I evo desetak godina poslije ni sami nisu svjesni do čega su doveli. Sada se skupljaju enormousne svote novca za pomoć oboljelima od AIDS-a; sada, kad je već kasno, kad gotovo desetina ljudi ima ovaj smrtni virus.

Samo Bog zna što nas sljedeće čeka, možda ćemo svi mutirati, pa biti pola ljudi pola životinje ili ćemo čak dobiti svoje replike, kloniranje je ionako «in».

Antonija Topić IV. B
(Mentor: prof. S. Vuletić)

DRŽAVNO NATJECANJE U LIDRANU

Od 06. do 09. svibnja u Zadru je održano Državno natjecanje u Lidranu. Učenica IV.b razreda, Stella Jagatić, turističko – ugostiteljski smjer, dvije godine zaredom postigla je visoke rezultate na Županijskom i Državnom natjecanju u LiDraNu, a njen mentor je prof. Stjepan Vučetić. Ove godine je nastupila 07. svibnja u crkvi Sv. Donata u Zadru kazujući stihove pjesme Frane Alfirevića «Spomen na guštericu», oduševivši, između ostalih, i predsjednika državnog odbora ovogodišnjeg Lidrana akademika Luku Paljetka. Stellin nastup je pohvaljen od članova državnog povjerenstva jer je bio bez ikakvih zamjerki. Dovoljan je to razlog da s njom porazgovaramo.

Kako si se pripremala za natjecanje?

To je bilo natjecanje u Lidranu, imala sam recitaciju Frane Alfirevića «Spomen na guštericu». Profesor Stjepan Vučetić i ja smo se pripremali, te smo često vježbali izvođenje pjesme.

Koliko vas je bilo na Državnom natjecanju u Zadru?

Bilo je oko tri stotine učenika iz cijele Hrvatske, jer to je bila smotra na državnoj razini i došli su samo predstavnici iz županija. Iz Splitsko-dalmatinske županije bilo nas je troje: Maruša Stamać iz Opće gimnazije u Kaštel Gomilici, Ivana Ćubarić iz Klasične gimnazije u Splitu, te ja iz SSŠ «Blaž Jurjev Trogiranin».

Je li bio natjecateljski karakter?

Tamo sam išla sa dojmom da je to smotra i osjećala sam se ležerno, jer trebalo je samo doći i odraditi najbolje što se može. Pokazala sam sve što sam radila cijelo vrijeme. A takmičarskog duha bilo je, htjela sam se pokazati što boljom.

Kako se osjećaš poslije toga uspjeha?

Veoma sam ponosna. Mislim da je to velika čast. Eto, tu sam već drugu godinu zaredom i ponosna sam što sam uspjela doći do Državne smotre.

Ovo ti je već drugo natjecanje. Kad je bilo prethodno?

Prošle godine sam bila na Županijskom natjecanju, a onda na Državnoj smotri u Dubrovniku u svibnju prošle godine.

Koje predmete najviše voliš i kako ti se sviđa turističko-ugostiteljska škola koju pohađaš?

Hrvatski mi najbolje ide, zatim povijest umjetnosti, marketing, imam sklonosti prema turizmu... Mislim da sam pogodila školu, zaista mi se sviđa.

Ti si sad maturant i što namjeravaš studirati nakon srednje škole?

Postoji jedna dilema, možda i trilema - hrvatski i povijest umjetnosti na Filozofskom fakultetu u Zadru ili možda menadžment u Opatiji...

Odlična si učenica i veoma si ambiciozna, kako to da nisi upisala gimnaziju?

Bila sam odlična učenica i u osnovnoj školi te su mi svi predlagali gimnaziju i samo gimnaziju. Ali ne znam - podneblje u kojem živim i kultura te stanje u državi... Mislim ipak da mi je turistička škola za sve to bolja, a imam i neke druge osnove. Gimnazija je gimnazija, dobra je to škola, ali meni ova je bolja.

Što ti je hobи i kako provodiš slobodno vrijeme?

Volim se kreirati kako mi dođe. Nemam nešto određeno da mogu reći da mi je hobи. Jedan dan znam crtati, drugi dan znam slikavati mobitelom razne slike u prirodi, treći dan nešto

drugo. Svašta volim raditi. Uglavnom izlazim vani i uživam u prirodi.

Očito je da voliš hrvatski jezik; pišeš li nešto (pjesme, sastave...)?

Kad mi dođe inspiracija. To mi se sviđa. Imam dosta napisanog, više sastava nego pjesama.

Kako globalno gledaš na suvremenih život, ima li tu nešto što nije dobrodošlo tvojoj generaciji?

Da imam priliku, skupila bih stvari i otišla na pusti otok. Ne sviđa mi se sva ta užurbanost. Još sam mlada i ne želim se naći u tome da trčim za užurbanim životnim stilom koji nam se jednostavno nameće i nemamo drugog izbora. Ograničeni smo vremenom, nameće nam se i ovo i ono.

Kako gledaš na svoju budućnost (škola, posao, obitelj...)?

Imam trenutno više vizija. Prva bi bila da jednog dana postanem profesor i kolega ovdje u školi; druga je da glumim u HNK-u Split ili Zagreb..., možda na televiziji u filmu; možda da radim neki posao u turizmu pa da budem jednog dana poduzetnik...

Imaš li kome zahvaliti na postignutim rezultatima takmičenja?

Najprije zahvaljujem profesoru Vuletiću, jer je to bila njegova ideja i tako me je on potaknuo da otkrijem u sebi taj talent. Zahvaljujem svim profesorima na razumijevanju kad bih morala sa sata otici, zahvaljujem svima koji su me slušali

dok sam recitirala.

Pomaže li ti u navedenome tvoj izgrađeni stav, tj. pristup školi, obvezama, čitanju...?

Muslim da mi to pomaže. Inače volim čitati i pronalaziti se u tome što čitam. Jednostavno to volim i mislim da je najvažnije to što radim odraditi savršeno i naći se u tome, jednostavno postati dio toga, te pjesme (već prema tome što radim).

Mediji odvraćaju od čitanja i vlastitih napora nudeći jednostavnija ili gotova rješenja te mlađi idu linijom manjeg otpora. Kako se ti tome odupireš i što poručuješ svojim vršnjacima?

Ne mogu reći da i ja ne sjedim ispred ekrana i da ne igram igrice; radim to vrlo često. Mladima bih preporučila da odvoje malo vremena i za čitanje; neka nastoje pročitati prvih 50 stranica knjige i sigurna sam da će ih povući da čitaju dalje.

Kako postignuti rezultati utječu na tvoj sadašnji život?

Ja sam skromna, ista; to znaju samo moji iz razreda. Postavila sam se prema tome - jedan moj uspjeh i ništa više.

Kako gledaš na omladinu koja je zaljubljena u cajku?

Pravo ste postavili pitanje. Pa ja vam nisam baš neki pobornik cajke, a mogla bih poslušati sve drugo. Mišljenja sam da se to neće iskorijeniti sve dok ima kafića koji ih puštaju. Ja poručujem: *A vi mlađi ne slušajte cajke, jer cajke su 'van hrvatske bajke!*

Kako se mlađi mogu zabaviti u gradu Trogiru?

Ovo sigurno nije dovoljno za nas. Eto, neki se mogu baviti športom, a osim toga imamo ta dva kafića gdje izlaze mlađi iz šire regije, a to zaista ne valja jer je destruktivnih sadržaja. Na Smotri u Zadru smo razmjenjivali iskustva s mlađima iz Hrvatske (Osijeka, Varaždina, Zagreba...); svi oni imaju domove na razini grada.

Ako nema dovoljno finansijskih sredstava da se kod nas izgradi takav jedan dom za mlađe, mi bismo mogli uplaćivati članstvo za tu namjenu. Možemo raditi zajedničkim snagama na tome, a onda ćemo dovoditi mlađe bendove i uzdizat ćemo se zabavno i kulturno.

Vodi li se dovoljno računa o mlađoj generaciji?

Spominje se to po novinama. Kod mojih vršnjaka ima droge, alkohola i tome slično. Recimo, stavljena je rasvjeta u parkove, ali ja ne vjerujem da se tu mislilo na nas, već je to radi turista (uvijek neki interes). Ipak, ne vjerujem da vlasti u gradu ne misle na nas, nego, eto, treba pravih ideja. Čemu, recimo, tu zjapi prazan Mosorov dom, a mi mlađi nemamo u cijelom gradu nikakvi prostor za druženje. Ulaganje u mlađi naraštaj je najunosniji posao i svaki novi korak je dobro došao. Ipak, na mlađima svijet ostaje!

Razgovarala: prof. Z. Marjanica

My kind of holiday

Many people sometimes nose around their place at their neighbour's house, having a pleasant chat with friends and holding a cup of coffee. I think it's ok, but during holidays such as the summer ones!? Ok, I won't push it, maybe some of them cannot afford what they would like, but they can always organise a small trip to the nearest beach.

If I were in their shoes, I'd never hang in a house, especially during hot days. My ideal holiday in that case would be in Dubai, or somewhere in the southean Arabia. As I am an Orient lover, I'd visit places such as Al-masqat, Amman, Al-Banglazi and so on. My first destination would be Dubai. Some of the words in Arabic make you sympathetic to the Arabs who are very friendly and helpful if treated nicely. If you are having a problem and ask then to help, they will be honoured and they'll answer: «Mafish Mushkhellah», which means «no problem». I'd like to visit my Lybian friends who I met two years ago here in Trogir. They were from Al-Banghazi. You know, I love making friends a lot. As they were talking about Lybia, I became very interested in their culture. I learnt a bit of Arabic from them which seems to be a difficult language, but when they are your friends you meet every day, it's not so at all. The language is simple. They have almost an American way of greeting friends, one hug and three kisses on cheek saying:

«selam el allaah» which means: «Peace of God with you.» They are really nice friends. Their hospitality is really great, when you come over to their place, they put all the food they've got in front of you and make coffee and tea.

I tried a sour Arabic coffee, I confess, I liked it a lot. After all that, the main dessert are muffins, sweet palm seeds and a pine apple. We were playing board games such as chess and something similar to that. In their conversation, it is usual when they say «Inshallah» after you've finished your sentence, for example »See you again!» If you wish to thank them, you fold your hands and say: «Shukran».

I really enjoyed their friendship a lot.

That's why I became an Orient lover and I know when people are good, we can all talk normally.

I wish that my trip to some of the oriental countries came true some day, especially because I love hot weather, sand and a warm sea which is equally beautiful in Croatia.

Adriana Civadelić I.b

(Mentor: S. Rožić)

Simple désir

Je veux savoir pourquoi,
Pour qui, comment,
Pouvoir donner un sens à ma
vie,
Un jour, trouver la vérité,
L'étincelle, grandir et bousculer
le ciel,
A chaque pas,
Il y a ces questions qui dansent,
La réponse est là
C'est comme un cri d'urgence.

Aimer la vie simplement,
Je voudrais prendre le temps,
Voir le soleil sur ta peau,
Simple désir, simples mots.

Regarde et arrache tous ces
grains
de bonheur,
Juste apprécier l'instant,
Avec son cœur,
Aimer la vie simplement
Et caresser la pluie, le vent,
Voir le soleil sur ta peau,
Simple désir, simples mots,
Aimer la vie autrement,
Laissez moi prendre le temps,
Voir la misère de plus haut,
L'amour comme une seconde
peau,
Simple désir, simples mots.

Je veux

**PER
AMORE**

Io conosco la tua strada, agni passo che farai, le tue ansie chiuse e i vuoti, sassi che allontanerai senza mai pensare che come roccia io ritorno in te.

Io conosco i tuoi respiri, tutto quello che non vivi, riconoscerlo non puoi.

E sarebbe come se questo cielo in fiamme ricadesse in me, come scena su en attore.

Per amore, hai mai fatto niente solo per amore, hai sfidato il vento e urlato mai, diviso il cuore stesso, pagato e riscommesso, dietro questa mania che resta solo mia?

Per amore, hai mai corso senza fato per amore, perso ericominciato?

E devi dirlo adesso quanto di te ci hai messo, quanto hai creduto tuin questa buqia.

E sarebbe come se questo fiume in piena risalisce a me, come chinaal suo pittore. Per amore, hai mai speso tutto quanto, la ragione, il tuo orgoglio finoal pianto?

Lo sai stasera resto, non ho nessun pretesto, soltanto une mania cheresta forte e mia

dentro quest'anima che strappi via. E te lo dico adesso, sincero con me stesso, quanto mi costa nonsaperti mia.

E sarebbe come se tutto questo mare annegasse in me...

Andrea Bocelli

EINE REISE NACH LUXEMBURG

Wenn meine Eltern und ich irgendwohin zusammen fahren, freue ich mich sehr. Ich freue mich, weil es unterwegs immer lustig ist. Im Auto singen wir, erzählen Witze oder wir spielen Quiz. Auf der Reise passiert immer etwas Interessantes. Mit meinen Eltern ist es nie langweilig. Ich freue mich immer, wenn wir durch kleine Städte, Dörfer und wunderschöne Landschaften fahren. Mein Vater fährt lieber auf einer Landstrasse als auf der Autobahn. Dann mache ich viele Aufnahmen. Ich sammle Ansichtskarten, Prospekte, Fotos von Kirchen und Aufnahmen, die ich auf den Reisen mache. So vergrössert sich nach jeder Reise meine Sammlung.

Immer, wenn wir irgendwohin fahren, machen mein Vater und ich am Abend vor der Reise einen Reiseplan. Das macht mir besonders Spass. Wir legen die Landkarte auf den Teppeich, und die Reise «fängt an». Wir stellen fest, in welcher Richtung wir fahren müssen, durch welche Städte, und wir sprechen darüber, was wir auf dieser Reise sehen wollen.

Am Morgen sind wir früh aufgestanden. Das Wetter war schön. Wenn wir auf eine längere Reise fahren, sitzen meine Eltern abwechselnd am Lenkrad. Ich stelle natürlich immer wieder fest, dass meine Mutter schneller fährt als mein Vater. In Luxemburg war es schön. Wir haben auch einen Ausflug nach Trier gemacht. Das war für mich sehr interessant. Ich habe nicht gewusst, dass auch hier die alten Römer lebten. Wir sind stundenlang durch die Stadt gelaufen, haben viele Sehenswürdigkeiten gesehen, und ich habe viele Aufnahmen gemacht. Dann sind wir nach Münster gefahren. In Münster war ich schon mehrmals, weil dort unsere Familienfreunde wohnen. Ich freue mich immer wieder, wenn wir nach Münster fahren. Münster ist eine alte deutsche Stadt. Man nennt sie "Perle des Münsterlandes".

Für mich ist das immer wieder ein schönes Erlebnis.

Ivana Petrović IV.a

(Mentor: prof. Z. Marjanica)

GORANOVO PROLJEĆE U TROGIRU

U pohode Županiji stigla je pjesnička manifestacija 43. Goranovog proljeća i tim se povodom u galeriji Cate Dujšin Ribar 24. ožujka u 12 sati održala navedena manifestacija. Ravnateljica muzeja dr. Fani Celio Cega je zaželjela dobrodošlicu Goranovcima i dodala da je Trogir bio inspiracija mnogim pjesnicima, kao što je bio Hvaranin Hanibal Lucić (za vrijeme izgnanstva), zatim domaći pjesnik pok. Mirko Slade Šilović te današnji pjesnici Duško Geić i Marina Čapalija. Manifestaciji su nazočili profesori hrvatskog jezika srednjih i osnovnih škola sa svojim učenicima. Među ostalima, tu je bila i gospođa Marija Jurić iz Ureda državne uprave u Splitsko-dalmatinskoj županiji. Kroz program je vodio gospodin Joško Vukšić, a pjesnike je zabavljao mladi umjetnik na glasoviru Vinko Buble.

Nastupilo je 14 pjesnika recitirajući svoje pjesme, a to su: Maja Gjerek Loverković, Andriana Škunca, Branislav Oblučar, Pavle Goranović, Stjepan Gulin, Hadžem Hajdarević, Ivan Herceg, Vladimir Kopić, Sonja Manojlović, Kemal Mujičić Artnam, Olja Savičević, Mile Stojić, Mario Suško te domaćin Duško Geić koji njeguje trogirsку carakvicu.

Veoma su me se dojmile neke pjesme i nagnale me na razmišljanje o važnosti pjesništva u današnjem društvu. Među malobrojnom publikom vidjela sam mnoge istinske zaljubljenike u poeziju, ali mladih je bilo jako malo. Očigledno je da su danas radio, televizija i internet mnogo zanimljiviji od nekakvih pjesničkih susreta, ali ovako nešto bilo je uistinu šteta propustiti. Ovi pjesnici su pokazali da pjesme mogu biti zabavne,

šaljive i humoristične, tužne i nostalgične, filozofske, znanstvene... Mnogo se toga može reći u samo nekoliko stihova. To je najbolje i pokazala ovogodišnja dobitnica Goranovog vijenca, pjesnikinja iz Novalje Andriana Škunca za njen pjesnički opus i ukupni doprinos hratskoj književnosti. Ona je naglasila da je Goranov vijenac najveća nagrada u Hrvatskoj i to se uglavnom daje za pjesnički opus. Najveći je utoliko što počinje, tj. otvara se prvi dan proljeća u čast Ivana Gorana Kovačića, našeg velikog pjesnika. Pojavljuje se sa prvim cvjetovima, održava se u otopini snijega, žubori i uvijek obnavlja pjesničku riječ samoga Ivana Gorana Kovačića. Ukaže nam na mnogolikost pristupa poetika svih nagrađenih pjesnika. Ova manifestacija je poput lanca kojeg je napravio naš poznati kipar Vojin Bakić u obliku ljskui koje se omataju oko vrata, a u svakoj od njih kao da je lik pethodnika...

Dobitnik nagrade Goran za mlade pjesnike je Branislav Oblučar iz Bjelovara za rukopis Maće pismo.

Čovjekova mašta je nepresušno vrelo i nitko sa sigurnošću ne može znati krije li se u njemu pjesnička duša. Možda ste baš Vi budući Oblučarov nasljednik?! Nikad se ne zna...

Barbara Džanko III.b
(Mentor: prof. M. Vuković)

SMISAO ŠKOLE

U ŠKOLI

Škola - Definicija bi bila mjesto gdje se stječe znanje, a njen smisao razvijanje i ulijevanje novosti u razigrane umove. **Život** – ovisi koga i kada pitate!?

Prva godina školovanja, za većinu topla, poistovjećena sa likom dobre učiteljice pune razumjevanja i obzira (barem je moja takva bila), ali to je zavaravanje neprijatelja jer avantura tek slijedi. Odlete iz krila u raznolikost puni entuzijazma i želje za dokazivanjem pred desetak ljudi koji, zamislite, nisu po modelu vama poznatog okruženja. Sa rastom broja razreda rastete i vi, postanete osmaš, glavni... A tek ulazak u srednju školu? Iluzije papal! A zašto?

Kao maturant, vraćajući film unatrag, nisam nikada uspio dokučiti zašto ljudi zauzmu takav stav (čitaj gard) i čvrsto uvjerenje o neobveznosti srednje škole. Pa zar nismo u većini željni znanja, možda ne po modelu predavača, ali dozvolite, mi nemamo iskustveni odmak.

Mi imamo još uvijek naivu djeteta uz koju se provlači nestrpljenje, vješto migoljenje od tvrdoće razumjevanja obveza, kao i iskrenost, neopterećenost teškim konvencijama i problemima koje odrasli nose na križima.

Znamo da odrasli znaju, znamo da nam nestašnost dozvoljavaju i da nam svaka neistinitost prolazi uz dozvolu, ali znate li kako je teško shvatiti i postati vi sa osamnaest godina. Nama se ne čini tako strašno ako smo veseli, ako nismo po modelu trenutnog raspoloženja i žao nam je, ali i neshvatljivo zašto izazivamo ljutnju.

Nama je strašno kada nema objašnjenja za sva hladna i ignorirajuća ponašanja, kada se naš upitnik tumači kao provokacija, a želja za objašnjenjem djeluje iritantno. Pravimo pogreške, ali zar se odrasli nikada nisu spotakli? Nekad ste nas tješili i upozorili na vruće, na oštro, što je "ne", a što je "da", ali ste se prebrzo umorili ili su vas umorili. Veselimo se iako to u mladenačkoj indolenci ne pokazujemo, svakoj konverzaciji, svakoj šali i osmjehu i vjerovali ili ne, iznad svega vas poštujemo u svoj zbumjenosti. Mi smo vam ipak samo djeca i to u prvoj četvrtini nekog prosječnog života.

A naša škola?! Ne volim oproštaje, ali bilo je dobro, jako dobro...

Hvala!

Hrvoje Vukelić IV. i

Početak nastave – vrata raja
Ravnateljica – velika diktatorica
Pedagoginja – opsna neznanka
Nastavnici – istjerivači duhova
Učenici – kad slonovi pošašave
Matematika – 99% mrtva
Biologija – samo dva puta se živi
Povijest – prošlost
Tjelesni – body building
Hrvatski – pakao i raj (dva u jedan)
Odličan – tajna mog uspjeha
Vrlo dobar – uspjeh pod svaku cijenu
Dobar – dobar, loš, zao
Dovoljan – na rubu života
Nedovoljan – bez milosti (podjela «crno na bijelo»)

Anamarija Petrović II.b

MUJO RJEŠAVA KRIŽALJKU

Telefonski poziv (3 slova) **ZVR**
Grad u Italijim(3 slova) **TRS**
Vrsta životinje sa kućicom **PAS**
Nije gladan (3 slova) **JEØ**
Vidi sliku (5 slova) **VIDEO**
Ženin brat (5 slova) **HAMID**
Vrsta metala (4 slova) **PLEH**
Neophodan začin (2 slova) **CE**
Dio pribora za jelo (3 slova) **ZUB**
Žensko dijete (3 slova) **ONA**
Najmanji troznamenasti broj (3 slova) **OOO**
Mjera za težinu (4 slova) **UTEG**
Hladno oružje (7 slova) **PANDREK**
Inicijali pjesnika Jesenjina **PJ**
Morski greben (2 slova) **MG**
Zlato **ZL**
Biblijска ličnost (3 slova) **POP**
Mjera za dragocjenosti (5 slova) **NOVAC**
Dragi kamen (4 slova) **MILI**
Zajednica muškarca i žene (4 slova) **STAN**
Kokošji proizvod (4 slova) **SUPA**
Neizlječiva bolest (3 slova) **KAP**

JEDAN DAN U METROPOLI

Posjeta Saboru Republike Hrvatske

Dan kao i svaki drugi, samo ovaj je bio po nečemu poseban i pamtit će se datum 06. 04. 2006. godine. Naime, razredi 3.a i 3.b hotelijersko-turističke škole krenuli su u posjet glavnom gradu Republike Hrvatske Zagrebu. To je bio jednodnevni izlet koji je uključivao posjet Hrvatskom Sabru i Klovićevim dvorima na Van Goghovu izložbu.

Cijelim putem od Trogira do Zagreba smo spavalili ili barem pokušavali, jer smo ujutro krenuli u 6.00 sati, tako da smo svi bili pospani. Kad smo stigli u Zagreb, nakon dugih pet sati vožnje imali smo dva sata slobodnog vremena za razgledavanje, ali ipak curama je to vrijeme poslužilo za razgledavanje shopping centara. Neki su iskoristili to vrijeme za slikavanje, a neki su bili i gladni, tako da su tražili restorane ili pak McDonald's. Nakon razgledavanja i slikavanja, svi smo se skupili na Trgu bana Josipa Jelačića i uputili smo se na Markov trg gdje smo čekali dopuštenje za ulaz u Hrvatski sabor.

Kada smo ušli u Hrvatski sabor, dobili smo dva vodiča (iz

Gonga) koji su nas vodili kroz Sabor i pokazivali nam statue važnih ličnosti iz Hrvatske povijesti. Zatim su nam pokazali Sabor gdje zasjedaju zastupnici, ali nažalost nismo imali tu priliku da vidimo kako zasjedaju, već je bilo prazno. Tad su nam pokazali malu vijećnicu gdje smo mogli političarima iz naše županije (Šimi Lučinu...) postavljati pitanja vezana uz našu županiju i sl.

Nakon posjeta Hrvatskom

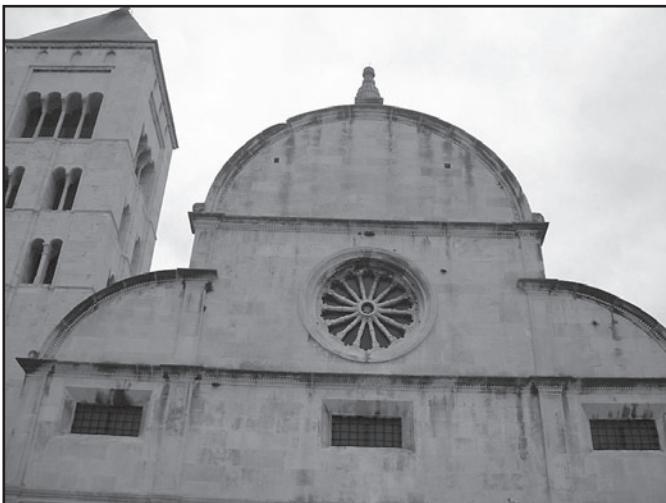
saboru uputili smo se u Klovićeve dvore na Van Goghovu izložbu i ovdje smo dobili vodiča koji nas je proveo po galeriji, nama baš i nije bilo zanimljivo pa je onda dosta toga bilo skraćeno. Tako smo ubrzo napustili Klovićeve dvore i opet smo dobili slobodnog vremena koje je svatko pokušavao iskoristiti kako je najbolje mogao. Ipak, došlo je vrijeme da krenemo kući i završimo ovaj posjet Zagrebu. Ali to nije sve, dogodilo se nešto sasvim neočekivano. Vrhunac tog jednodnevnog izleta dogodio se u Lici gdje smo zapeli u snijegu, tako da smo se mi učenici jedva čekali zaustaviti se da započne rat sa snijegom, odnosno grudanje.

Kućama smo se vratili u ranim noćnim satima (oko 01), a ovaj jednodnevni izlet će nama svima zasigurno ostati u dobrom sjećanju.

Stipe Buble III.b

PUTOPIS MATURANATA U ZADAR I ŠIBENIK

Crkva i zvonik Sv. Marije

Crkva Sv. Krševana

Sv. Donat

Katedrala Sv. Stošije

Crkva i samostan Sv. Frane

Šibenska Katedrala

MEĐURAZREDNO NATJECANJE U NOGOMETU

Raspored utakmica 1. kola

DATUM - RAZREDI - REZULTATI

15.10.2005.	2.d/a – 2.c	9:3
22.10.2005.	3.d - 3.c	2:7
29.10.2005.	1.d – 2.g	4:6
05.11.2005.	3.f – 4.f	0:3
12.11.2005.	1.e – 1.c	9:4
19.11.2005.	3.e -4a/i	3:12
26.11.2005.	3.a/b – 3.g	5:4
03.12.2005.	1.f – 2.e	3:8
10.12.2005.	1.a/b – 1.g	0:3
17.12.2005.	2.b – 2.g	2:1

4.b slobodan

Međurazredno natjecanje u nogometu za učenike naše škole započelo je tijekom listopada 2005. g., a završilo u travnju 2006. g. U natjecanju je sudjelovalo 25 razreda, koji su kup-sistemom igrali u sportskoj dvorani «Vinko Kandija» svake subote 7. i 8. školski sat. Prolaz su izborile spretnije i sretnije ekipe.

Raspored utakmica 2. kola

DATUM - RAZREDI - REZULTAT

28.1.2006.	2.a – 2.g	3:0
04.2.2006.	4f. – 3.c	9:6
11.2.2006.	2.e – 4.a/i	0:3
18.2.2006.	3.a/b – 1.g	3:5
25.2.2006.	4.b -2.d/a	4:8

slobodan 1.e

Raspored 3. kola

04.3.2006.	1.g – 4.f	5:7
11.3.2006.	2.b – 2.d/a	3:10
18.3.2006.	1.e – 4.a/i	4:10

Visoke pobjede kvalitetnijih razreda odlika su 3. kola gdje su 4.f, 4.a/i, 2.a/d kao tri najbolja razreda izborili finale.

Finale međunarodnog natjecanja u nogometu za šk.g.2005./06.

Završnica natjecanja je održana 25.04.2006.god. u sportskoj dvorani «Vinko Kandija» u kojoj je jednostavnom i timskom igrom razred 4.f došao do prvog mesta pobijedivši pomalo nezainteresiranu i nesložnu

ekipu 4.a/i te maestralno nadigravši razred 2.a/d koji su osvojili drugo mjesto.

2.a/d – 4.a/i 8:3; 4.a/i - 4.f 0:1; 14.f - 2.a/d 9:6

4.f - rač. teh. - 2.a/d – H.T.T./kuhari - 4.a/i – H.T.T.

4.f: A. Milat, M. Jadrić, I. Čarija, A. Duvnjak, T. Franić, I. Nakir, M. Goleš, B. Mrše, T. Jurić, M. Pavković

2.a/d: D. Šuta, M. Muselin, M. Krišto, D. Balek, J. Mandarić, M. Bilota, I. Ljubas, M. Periš, M. Zelalija, M. Božić

4.a/i: H. Vukelić, D. Lozančić, K. Hrabar, J. Rođaković, D. Lučić, M. Vrbat, J. Mišković, J. Dragun

Nagradu za najboljeg strijelca zaslужeno je primio M. Krišto iz 2.d sa 17 golova.

Hrvoje Vukelić IV.i
(Mentor: prof. L. Škrlić)

Najbolji strijelac Krišto M. iz II.d

4.f: M. Pavković, A. Duvnjak, I. Čarija, T. Jurić, T. Franić, B. Mrše, M. Goleš, A. Milat, M. Jadrić, I. Nakir

MEĐURAZREDNO NATJECANJE U ODBOJCI

Hrvoje Vukelić IV. i

Odbojka je jedan od najtrofejnijih sportova škole SSŠ «B. J. Trogiranin». Još prošle godine naši su odbojkaši bili pobjednici prvenstva Hrvatske, mada to nitko nije očekivao. Premda je turnir odigran na razini škole, mi smo 25. travnja ove godine bili svjedoci još jednog turnira na kojem su naši učenici dokazali da i dalje držimo uzde u svojim rukama.

Osim muških ekipa, finale međurazrednog natjecanja odigrale su i cure. Drugu godinu zaredom pobjedu je odnio 3.b razred na čelu s razrednicom Karmen Sinanović. Za 3. b razred igrale su: Ivana Mateljan, Gorana Biliškov, Nataša Mijač, Barbara Džanko, Maja Kakić, Tea Ljubas, Jelena Jakšić i Jelena Lučić! Cure su osvojile naslov prvakinja škole ostvarivši pobjede nad 3.a i 2.a razredom. Ishod obiju utakmica bio je 2:0 što je samo dokaz uvjerljive i staložene igre ekipa 3.b razreda. Cure su oče-

kivale pobjedu, a sljedeće godine ponovo kreću ka trećem osvajanju međurazrednog natjecanja.

Titulu pobjednika u međurazrednom natjecanju u odbojci muških ekipa odnijeli su učenici 2.e razreda pa smo stoga razgovarali s njihovim kapetanom Markom Mašćom:

Kakva su bila vaša očekivanja uoči finala međurazrednog natjecanja u odbojci?

U finale nismo ušli s previše očekivanja. Dogovorili smo se da ćemo se na terenu ponašati kao ekipa bez obzira na krajnji rezultat.

Jeste li bili uvjereni da imate dobar sastav i da ste u mogućnosti pobijediti združenu ekipu 4.a i 4.i?

Ja sam znao da imamo jako kvalitetnu momčad, no ipak sam mislio da je momčad 4.a i 4.i prejaka za nas jer u tom razredu

ima dosta momaka koji su trenirali odbojku i još je uvijek treniraju, što ne mogu reći i za nas! Ali pokazalo se da uz poštenu borbu i malo sreće i mi možemo pobijediti.

Kakvi su utisci?

Svi smo slavili zajedno s razrednicom, a slavlje s terena prebacilo se na tribinama gdje smo pjesmom i navijanjem nastavili bodriti cure koje su odigravale svoje finale poslije nas. Svi zajedno smo zračili određenim zadovoljstvom, a moram priznati da su nam se najviše dojmile zlatne medalje oko vrata!

Jedan od najiskusnijih igrača razreda si ti. Kako to komentiraš s obzirom da si ti rukometarš?!

Pa moglo bi se reći da sam ja najiskusniji igrač u razredu jer sam jedini iz razreda trenirao odbojku. Odbojku sam oduvijek smatrao lijepim sportom, a tome je naviše pridonio moj profesor tjelesnog odgoja iz osnovne škole koji nam je na maksimalno lijep način približio ovaj sport.

Privlači li te više odbojka ili rukomet i zašto?

Više me je privlačio rukomet jer je on ipak kolektivniji sport s puno više adrenalina, brzine, akcija i ritma!

Možemo li i sljedeće godine očekivati isti scenarij?

Dobili smo veliko samopouzdanje i nadam se da ćemo i sljedeće godine biti u samom vrhu! Nadam se da ćemo nastaviti tradiciju jer elektrotehničari vladaju odbojkom posljednje dvije godine.

Razgovarala: Maja Kakić

DOGAĐANJA

RUKOMET SREDNJIH ŠKOLA

Ove godine, 31. siječnja, održana je utakmica među srednjim školama na razini općine Trogir. Tako je odigran susret između SSŠ «Blaž Jurjev Trogiranin» i SŠ Ivana Lucića.

U prvim minutama utakmica se odvijala veoma neizvjesno. Dominiraju golmani SSŠ «B. J. Trogiranin», a njena jaka obrana tjera protivnike na par potrošenih lopti koje SSŠ «B. J. Trogiranin» iskorištava u svoju korist. Uvidjevši da povućena obrana SŠ Ivana Lucića i ne vodi k uspjehu, trener J. Županović stavlja flastera na dobro raspoloženog Zorana Prgina. Valja istaknuti da su krila obiju ekipa imale dosta lošu realizaciju šuta, što uvodi nervozu među igrače. Rezultat nervoze bilu su presječene lopte te tehničke greške, a poluvrijeme završava rezultatom 9:5 za SSŠ «B. J. Trogiranin».

U drugom poluvremenu ponovo dominira Zoran Prgin, no njegovo dobro rasploženje ne prate i Kaja Hrabar te Marko Mašće koji se odlikuju lošim kontrama. Jedina svjetla strana utakmice bio je Prgin sa postignutih 7 golova, a prati ga Stričević s postignutih 5 golova te Projć i Franić. Pobjedu je odnijela SSŠ «B. J. Trogiranin», a utakmica je završila rezultatom 22:11.

SŠ I. Lucića 11

Stričević 5, H.Stojan 2, Russo 1, Janjić 1, Budiša 2, Hrsto, Burić, M.Čarija, Pavković, Ivica, Županović - prof.

SSŠ «B. J. Trogiranin» 22

Bašić, Franić 22, Prgin 7, Hrabar 1, Radić 1, Bukurov 2, Mašće, Zelalija 2, Lučin 2, Projć 3, Ševo, Milat 2, Cikojević, Krokar, Lucić, Sinanović - prof.

U dubokoj боли javljamo svim rođacima, prijateljima i znancima
tužnu vijest da nam je naš dragi ljubimac, prijatelj, drug,
tast, šogor, stric, ujak, djever, rodjak, praušnik

gospodin Vrtimiš

ZAGI NOVEMBAR JANUAR HVALA NA PITANJU

11.1.2006. – 28.3.2006.

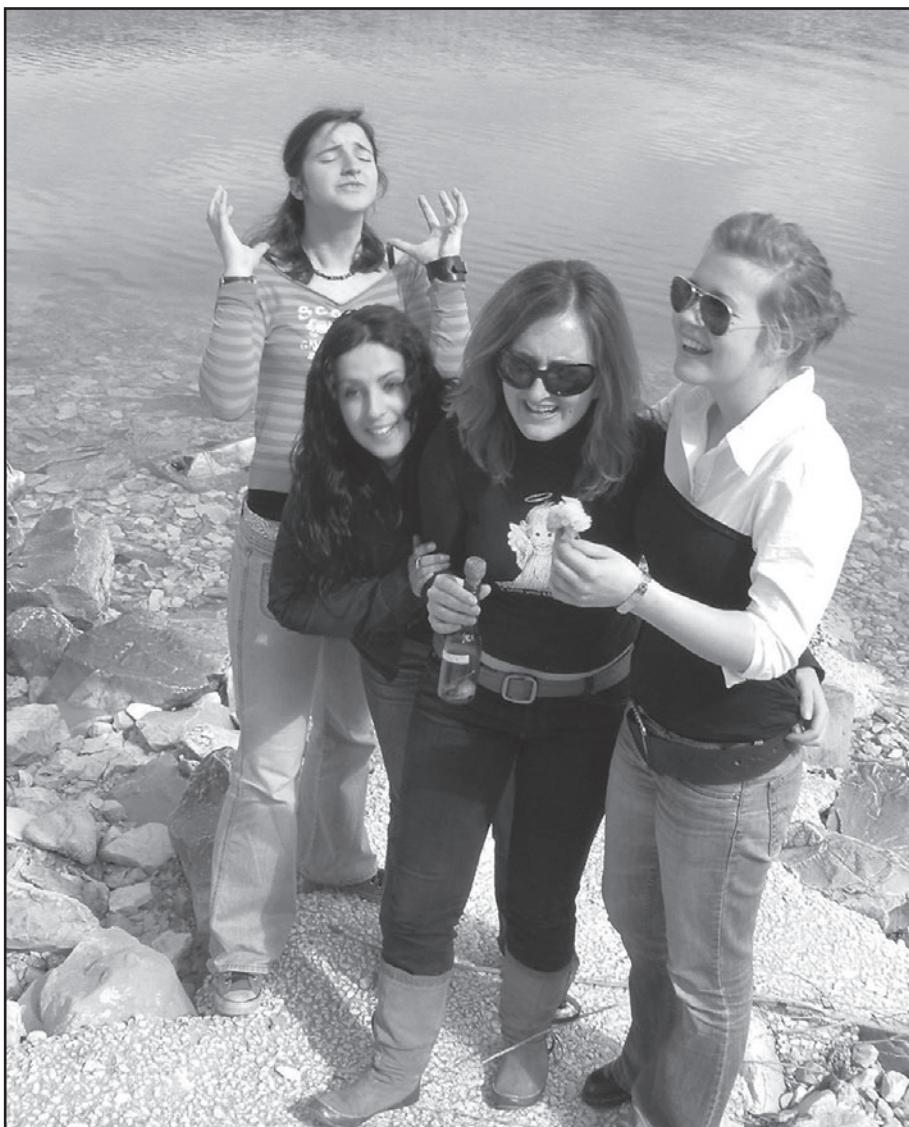
preminuo u 1. godini nakon iznenadne, kratke i teške bolesti.

Ispraćaj dragog nam pokojnika bio je 31.3.2006. u 10:30 sati.

Njegov kapsel pušten je u Jadransko more.

Ožalošćeni: pomajka Suzana, kume Anđela, Dajana, Ivana, Magdalena, Marija, Stella, cijeli 4.b HTT, te ostala tugujća rodbina.

Počivao u miru!

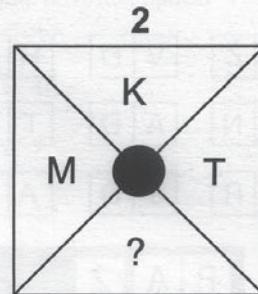
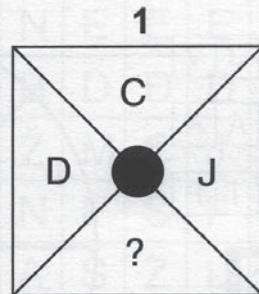
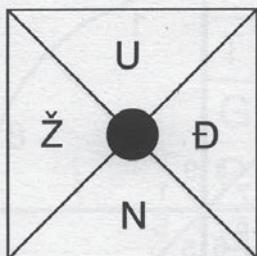

Maja Kakić III.b

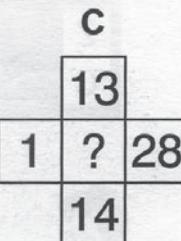
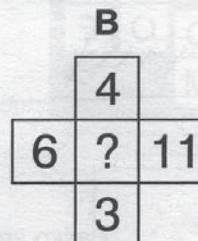
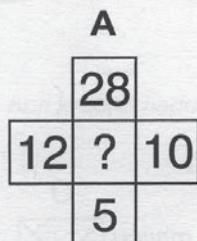
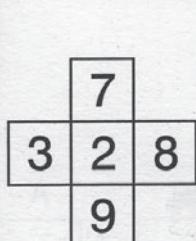
(Mentor: prof. K. Sinanović)

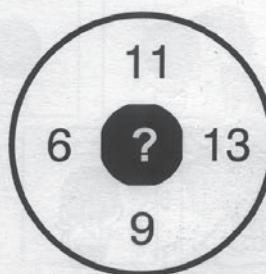
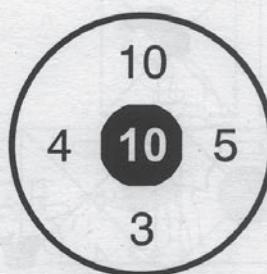
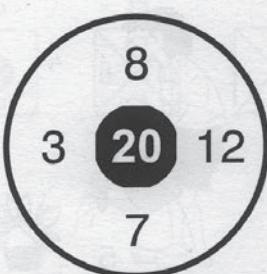
1

Zamijenite upitnike odgovarajućim slovima!

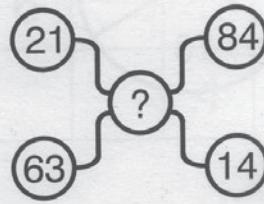
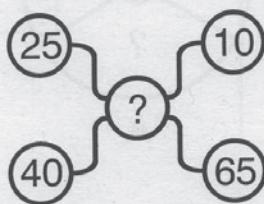
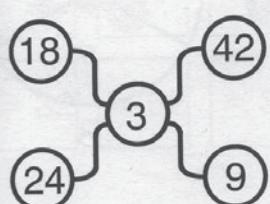
2

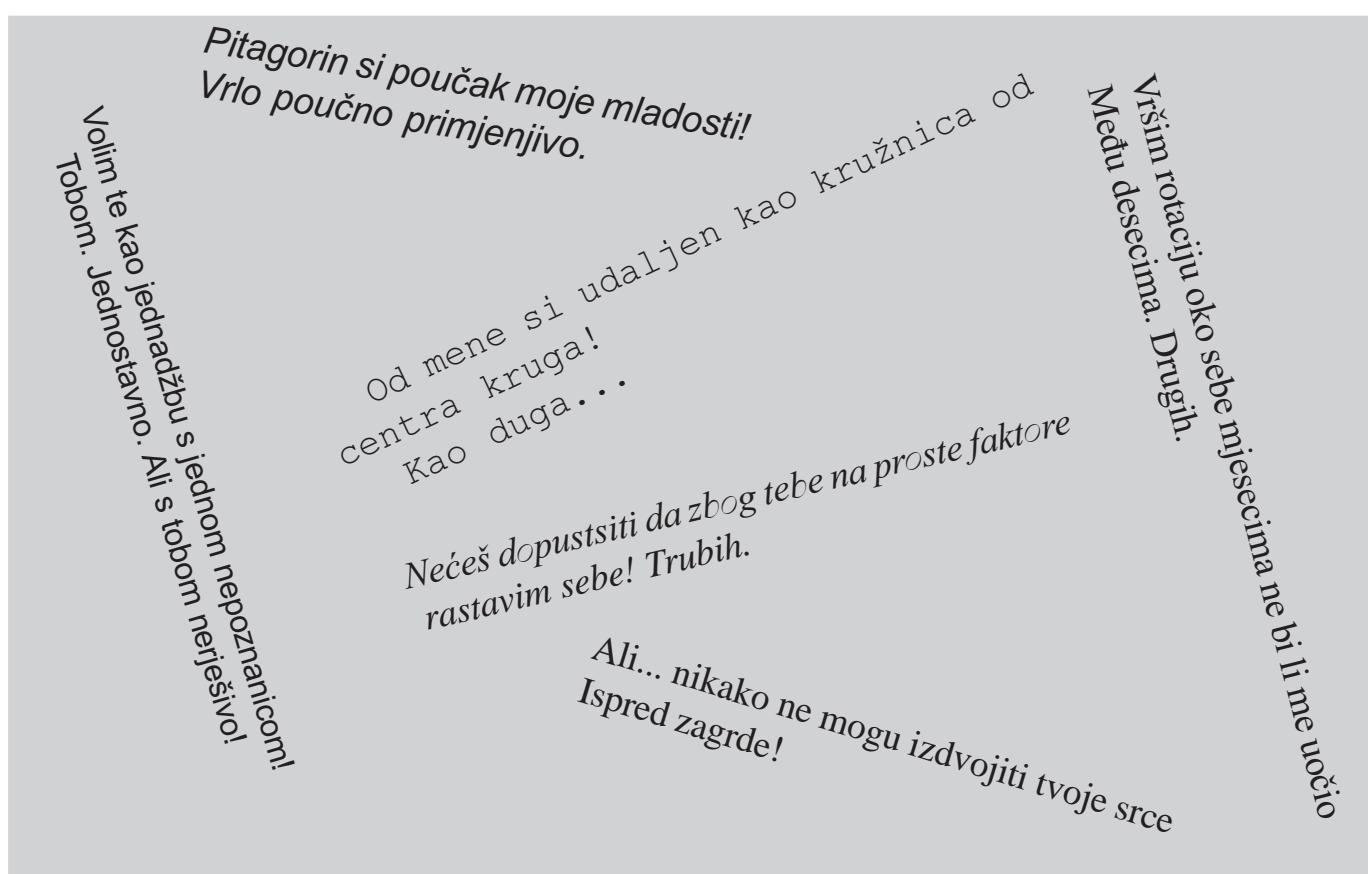
Otkrijte načelo nizanja i zamijenite upitnike odgovarajućim brojevima!

3

Koji broj treba staviti umjesto upitnika?

4

Možete li odrediti brojeve koji nedostaju?**Napomena: Rješenje u sljedećem broju!**

KINESKE MUDROSTI ZA ŽENE

Iz riznice kineskih mudrosti – pet savjeta ženama:

1. Važno je pronaći čovjeka koji će ti pomagati u teškim poslovima i koji će imati dobar posao.
2. Važno je naći pametnog čovjeka, obrazovanog i duhovitog, koji će te znati nasmijati.
3. Važno je naći čovjeka na kojeg se uvijek možeš osloniti, u kojeg uvijek možeš imati povjerenje, koji ti nikada neće lagati.
4. Važno je naći čovjeka koji će biti dobar u krevetu, koji će uživati voditi ljubav s tobom.
5. Važno je da se ova četvorica ne poznaju.

Aforizmi

Ako mi posudiš 100 eura bit ću ti dužnik cijeli život

Ko umre na jesen za njega nema zime

Zato što pametniji popušta glupani vladaju svijetom

Matičar je sudac koji osuđuje na doživotnu

Jedino čavao ne ide glavom kroz zid

Teorija relativnosti: jedna dlaka u juhi je relativno puno, a na glavi relativno malo

Infarkt ma kakav da je, od srca je

Ako vam ide suviše lako pogledajte bolje, možda vam ide nizbrdo

Najlakši način da ti ime dospiće u novine je da ih čitaš dok prelaziš ulicu

Ne volim skupove, tu najbolja mjesta uvijek zauzme policija

RJEŠENJE TESTA PROŠLOGA BROJA:

1. 9 6 2 **8**
2 **9** 4 10
8 7 7 3
6 3 12 4

2. 105

3. 29

4. 61

5. NJ

IV.f - Računalni tehničari u strojarstvu

III.c - Konobari

III.d - Kuhari

